

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philosophiae pars I, Logica, tradita a 1717 in Academia
Fryborgensi - Cod. Ettenheim-Münster 230**

Weinberger, Albert

[Freiburg], 1717

Disputatio secunda [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-120382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-120382)

Disputatio 2da. De identitate, et distinctione.

Tota haec controversia licet ad metaphis spectet, sed tam ob multiplicem utilitatem hanc partem in hanc tractari. Unde et nos propterea disputatione in duas questiones dividimus. in una quidem sermo erit de identitate et distinctione rerum in comuni genere, ac vobis illis speciebus specie, quodam scilicet metaphisicorum.

De identitate, et distinctione rerum in genere.
ARTVS I mus. De unitate.

Simus.
Quid et quotuplex sit Unitas?

N:1

Cum identitas definiatur, per unitatem, dicendum est quid sit unitas. unde ex mente Arist. dicitur: unitas est negatio divisionis seu in se in plura eius rationis cum ipso. unum vero dicitur, quod dividitur in plura eiusdem rationis cum ipso, sic dicitur. Bala dicitur unum, et corpus etc. In nullo dividitur in plures partes quod cum ipso, sed in plures hanc. cumulus lapidum a uno lapides, In nullo dividitur in plures cumulos lapidum qui sunt eiusdem rationis cum ipso.

N:2 Bala autem definitio unitatis, dum ex auctoritate Arist. dum ex eo, quod sit hoc definitio conformis, imo conceptio quam habemus de unitate, quia illa concipitur hoc:

quam aliquid ex officio pluralitate.

Unitas deficiente dicitur in moralibus sicut in physicis. Moralibus seu affectiva est, qua plures sunt unum et affectu ut amici seu consensu voluntatis, ut Respublica. et ordinatione ad unum sicut in Ecclesiis: unitas vero est cognitio abstractiva, quae plures cognoscunt, et modum unum. Et in cognoscendo plures sunt in se, et in seipsum unum ab aliis. Unitas physica subditur in unitate similitudinis compositionis et identitatis.

Unitas similitudo est ipsa plures in se distinctorum similitudo et generalitas in aliquo predicato generico et specifico. et sequitur generalitas in predicato generico ut est. hoc genericon. si in specifico, dicitur habere unitatem predicato huius dicitur habere unitatem specificam. Unitas compositionis physica informatica, quod datur inter corpus et animam huius, et quae unitas contrahitur unitas artificialis, quod datur inter duos opes seu numerica, de qua hic proprie loquimur est illa, cuius duo sunt in se eadem seu eadem unitas, et hoc unitas est omni perfectissima, quia est perfectissima negotio omni def. divisionis.

¶ Et dicitur. Solvuntur objectiones.

Obiectio prima. quod omni est evidenter notum et debet defini, sed quid sit unum et unitas evidenter cuius est notum. quod debet defini.

N4

Resp: i. refertur quando arguitur in definitione hinc, quia potest
evidenter scire quid sit h. Resp: 2do diffidit illi quod
evidenter notus conceptus tantum aliquanti et tunc notus.
quod e. evidenter notus conceptus clari et scitificis transact. illi.
et sic diff: minore n. confis.

N5

Obt: 2do: Sicut transactentatis n. est definitio; quia
habet genus per unum e. Sicut transactentatis; quod est.
Resp: diffidit illi: Sicut transactentatis; n. est definitio
definitione scitifici sumpta et rigorosa transact. Major:
minus scitifici sumpta seu potius descriptiva n. est: et
concepta minore diff: conceptus sunt illi.

N6

Obt: 3tio: nostra definitio comitabitur circuli vitiis quod
n. e. bona. aut: potest explicat unitates et pluralitates
quod si ista pluralitates debet explicari et unitates
quodrenti an quid sit pluralitates. Resp: quod sunt plures
unitates. Resp: namque quod ad plura diffidit.
et pluralitates et pluralitates clare cognitae n. est:
clare cognitae et quod cognitae clare: pluralitates
unitates: quod res et opere quod, quod concipit
quidam plura, sed profundando formaliter, an singularis et
his pluralibus sunt unitates.

N7

Obt: 4to: unitas e. effectus rei: sed negatio spiritus n. est
effectus rei; quia e. purus nihil. quod est.
Resp: e. illi: namque m. ratione additae diffidit; negatio
formalis e. purus nihil e. negatio causalis e. purus
nihil negat. negatio formalis seu physica e. ipsum
formale n. e. rei, quod e. purus nihil: negatio causalis
seu logica e. ipse res, quod si percipitur a nobis modo ne.

Handwritten notes in the right margin, partially cut off, including words like "non", "quod", "seu", "nihil", "res", "natura", "essentia", "accidens", "substantia", "modus", "relatio", "compositum", "simpliciter", "secundum", "quod", "modo", "natura", "essentia", "accidens", "substantia", "modus", "relatio", "compositum", "simpliciter", "secundum".

gativo: seu p. modum negationis sicut E. J. infinitas Del
genitivy tanquam carentia omni finis.

Est eto: definitio debet fieri p. predicata priora et activa N. 8
seu pluralitas n. o. prior et notior unitate; quia unitas
e. principium numeri et pluralitatis: q. unitas n. est de
finiri p. pluralitatem.

Definitio debet fieri p. predicata priora et notiora quae
ad se absolute habent q. nota et notiora quod non respectu
salia sicut respectu notiora communis e. M. et sic dicit
m. n. q. h. prioritas unitatis sicut et dicitur de plus-
alibus e. prior, ut proba quo magis subsensu cauit.

Resp. Diff. M.

De identitate.

Si mus.
Quid sit identitas.

Non loquimur hic de identitate imperfecta et impropria N. 9
quae volunt generica, et specifica, sed de identitate perfecta
seu numerica, ubi eum duo sunt unum eademque identitas
de q.

Dico imo: identitas e. vera affirmabilitas in recto unum N. 10
de alio ita communissima.
propter quia quodcumque est idem, possumus in veritate de
se invicem affirmari in recto, ubi quia sequitur ad
q. si duo sunt unum et idem, possumus alio de se invicem af-
firmari.

Dico eto: ad identitatem in creatis requiritur, ut datus
summa unitas fundans et sensus in omni predicato,
propter quod identitas e. summa et perfecta unitas, p. qua duo sunt
eadem numero unitas: sed hoc in creatis non est.

N. 11.

sine consensu in omni predicato: quod respondere debet idem.
 Veritas sine sine consensu. Illi potest ex dictis illi. Et sic est
 huius dispensationis. n. p. ad id unitate requiritur
 aliqua communicatio perfectionis: quod adfectu unitatem
 requiritur perfecta communicatio perfectionis. subsumo: si
 communicatio datur in se in creatis sine consensu in
 predicato: quod perfecta unitas in creatis datur in se
 sine consensu in omni predicato. m. subsumo p. h. or
 predicato in creatis est aliqua perfectio respectu alteri
 cui inest illius perfectio: cum omni perfectio datur alteri
 perfectioni finitum illius perfectio: quod in datur perfectio
 perfectionis: consensu in se in creatis datur perfecta communicatio
 perfectionis in communicat: sed in communicat eum hanc
 perfectionem, quanta communicat sibi in se.

N. 12. Veri autem ad identitatem in creatis requiri consensum
 in omni predicato: quia de identitate, quod datur in se
 divinam, et personalitatem dixerunt Theologi aliter
 nihil. Sed hoc nil ad Logicos.

§ 22us.

Solvuntur objectiones.

N. 13.

Obi. imo ubi datur identitas in se datur unum et alterum
 quia unum et alterum sunt pluralitatem: quod identitas in
 se affirmabilis unum et alterum.
 Resp. d. p. 100 ant. ubi datur identitas in se datur unum et
 alterum realiter seu a parte rei c. ant. in datur unum et alterum
 formaliter seu in nostro conceptu a. ant. et cons.

N. 14

Obi. 2do: affirmabilitas est potest aliquid significare

ad identitatem quod ipse identitatem. jo nota de illa est ff.
Resp: modo aut: in sepe reali, quamvis em affirmatio
sit aliquid quod sequitur ad identitatem, in ipse affirmatio
seu ratio illa, propter quod necesse aliquid de altero af-
firmari e realiter ipse identitatem

15

Obt: rdo: Petrus et Paulus generaliter in omni personis
quia utriusque e ens, substantia, virtus ho et alia
in idem sit inter se: qd solus e, qd identitatem requirit
generaliter in omni personis.

R: n: aut: quod idem member; quia Petrus et Paulus
distinguntur in personis individuali, in cuius Petrus
e hoc individuum seu hic ho et distinctus quod ab im-
pressionibus Pauli. Paulus vero n: e hoc individuum
reus distinctus ab impressionibus Pauli.

16

Quis: populum de Petro et Paulo affirmare pro-
vocat individuali; quia de utroque populus dicitur
hic homo. qd etiam in personis individuali existit
Resp: diff: aut: populus de Petro et Paulo affirmare pro-
vocat individuali univoca n: a. n: univoca c: dicitur
a: corpore.

17

Obt: 4to: ex nostra definitione identitatis sequeret qd
anima et corpus essent una et idem, hoc e absurdum: qd est
M: pth: qd et corpus sibi mutuo variant, qd com-
municant sibi mutuo omnes perfectiones, et generaliter
generaliter in omni personis: qd est absurdum.

R: modo est: ad petitionem conceptam: diff: corp: qd
comunicant sibi mutuo omnes perfectiones, communicatione

Handwritten notes in the left margin, partially obscured and difficult to read.

perfecta, atq; et distincta in sua eandem unitate
in cuius unum popit affirmari de alio n: om
quoniam alia n: et perfecta, et fundata solum in
unione concedo confis.

Nis Quia. ex responsione sequetur, sicut dicitur de hunc
quod dicitur sicut solus est in omni predicato, in
cuius duo sicut unum et idem, sed sicut modo ex=
spliat, idem p idem, et obsequi p obsequi: qd est
Resp: negido sequatur, nam desio identitate dabel
sicut est in identitate e summa unitas, ad quod rati
solus est in omni predicato, ut unum alioi tam
responde communitas suas pfectiones, quia pfecte con=
munitas sibi ipsi, quomodo a et b pfecte res
quolibet sibi ipsi suas pfectiones communitas, sed
clara et evidenter quilibet sibi a propria essentia
qua clara et evidenter sibi se ad se, et n: dicitur
a p y p

Nis Ho et ca inter se identificant, et si a pfectum
in omni pto. nam p de se in unum affirmabile, qd est
p: d: aut: identificant, inter se identitate ad quate
de qua huius e primo n: a: identitate solum inadeguata
e: a: quod huius membrum, et dicit: et sic quomodo
et tertium, et si n: pfectum in se pto: ad quate
e: ite inadeguata n: ita n: p de se nullis et
firmabiles, si ad affirmat se sola de huius p:
sicut unum reliquum comparatib: d. licet in h:
propria dicere, ho e ca, in propria dicere de et

copus et uais simul sumpta, et hō

Et hō: peccatū morale et actū difformis legi diuinae in. Nro.
ter se iustificanti, et tū nō gnuant sibi natio suas
pfectionis, cū nullas habeant, sed sint maxima imperfecti:
q̄ ad irōnā nō regit, ymunicatō pfectionis.

Q. n. opt. quod tūc membrū ratio aduila? Diff. nullam
habet pfectionē morāle c. nullas habent pfectionē physica
n. pfectio morāle, vi cuius hō pfecti, et actū aduila
ad finē ultimū oporēt namq̄ beatitudinē, et hanc
pfectionē peccatū nō habet. pfectio physica ē? q.
vitalitas, libertas etc. et hō pfectionis habet etiam
peccatū, cū sit vitalis, liber etc.

Dico: saltem negationes formales nō pponit sibi gnuant. N. 21
eae multo uelut pfectionē, quia negatio Petri ē. q.
et negatio huius hōis, qui uocatur Petrus, sicut
p̄ter nihil, et tū hō negationes p̄ter uel inter se. q̄ q̄
p̄ter uel ant. quod tūc membrū ratio ē, quia negationes
sunt nō p̄ter uel entia, ita nō diuunt, p̄ter uel co-
tere uel uel, sed abusive tantū, quatenus namq̄
illa, quomōdō negationes, p̄ter uel inter se uel ē. q.
Petri, et huius hōis.

ARVS. stius

De distinctione reali.

§. ius

Quid et quotuplex sit distinctio realis?

Dico: distinctio realis ē uera diuisio de se in uel N. 22.
negabiles in re uel

Itaque quia quocumque distinguuntur realiter, possunt de se
invidere cum veritate negari, et quocumque de se invidere
possunt negari, etiam distinguuntur realiter; hoc in iura
ta sua requisitis ad veritatem affirmationis negativae, des
en. qd. non negant de alio volent dicere, non in
alterum.

N²³ Dico tunc ad hoc, ut dat, distinctio realis in creatis, resp.
dispersis in alijs predicatis.

pbly: quocumque distinguuntur in creatis realiter differunt
in alijs predicatis, et quocumque differunt in alijs
predicatis, distinguuntur realiter. aut. quod in un
membro pbly; si enim duo distinguantur, et tunc non
differunt in alijs pbto, tunc identificantur in omni
pbto, et consequenter identificarentur inter se: hoc
a n. est fieri, supposito qd. distinguantur, alio modo di
stinguantur et identificarentur, est id est et n. est
idem, qd. est impossibile. pbly aut. etiam quod in membris
si enim duo differunt in alijs pbto et tunc distinguuntur
realiter, tunc realiter identificarentur. hoc a n. est fieri
posito qd. differunt, in alijs pbto quia ad idem
resp. identificantur in omni pbto.

N²⁴ Itaque distinctio realis imo in absoluta seu spiritus reale
et modale: absoluta seu spiritus realis, qd. intercedit inter
plura entia absoluta: e. g. inter. hinc et ignis. modale
qd. intercedit inter entia absoluta et qd. modus d. g. inter
Petrum et qd. ubi alicuius, et durationalis: ubi dicitur unum
extremum et. si notandum, qd. ad hoc, ut sit distinctio
modalis inter duo extrema, debet unum extremum esse magis
respectu alterius, id est qd. dicitur distinguuntur modaliter, non des
de intentu inter duas ubi alicuius, n. est modale seu
spiritus reale.

N²⁵ Dico tunc in positiva, et negativa, positiva est qd. dat,

inter duo facta oppositos d. g. inter hoies et leones, nega-
tiva e, qd datur inter duos duos, quorum uterq; n. solus alter-
uter e negatus, seu puta negas, et talis diffisio datur d. g.
inter negatione salicristi, et negave altaris mundi, inter
negave salicristi et Petrus existente, inter lucid et her-
eticos.

Etz istis in adsequata per totale, et inadsequata per partem. N26.
Adsequata datur inter ea, quorum neutrum e pars alterius,
neq; habet partem eam cum altero, ut d. g. inter hoies et leones
inadsequata prout huius sumitur, e, qd inter adsequata
et singulas illius partes, v. inter talis duo composita, qd huius
partes aliquas eam d. g. inter hoies et ad, inter lac
albu, et uen lac dulce quocumq; accepta.

§ 2245.
Quenam sint signa distinctionis
reales.

Quis imo: separabilitas dicitur quod locum et tempus est N27
infalibile signum distinctionis realis in creatis.
Explicatur hoc glipsis dicitur imo separabilitas, na licet actu duo
numquam fuerint a se invicem separata, si erunt realiter
distincta, modo possunt ab invicem separari, siue de in potius
separari naturaliter siue supernaturaliter et qd miraculal. dicitur
quod locum et tempus. hunc autem est aliqua separabilia
alterius eorum existat in eodem loco, et tunc aliquid separa-
bilis quod tempus, qd unum eorum est existere alio tempore
quod eorum existat etiam alterius eorum.
Respondeo si explicata est auctoritate Aristotelis et in sensu
de generatione ovis. qd dicitur: ardeant nil posse separari
a se ipsis, seu nil posse esse in alio loco aut tempore sine
se ipsis: hoc a fuerit, si duo realiter identificata sunt separa-
bilis quod locum et tempus, ut rursus e evidens: qd non

N28.

possunt duo realiter distincta esse separabilia quoad locum
aut tempus: quod si illi tali modo separabilia, hoc ipso non sunt
distincta sed realiter distincta.

N. 29

Deus vero: vera ac reali oppositio relativa proveniens ab
duobus: scilicet a prima actione: item oppositio realis eorum effectuum
principii et principati, originis et procedentis ab origine
et infallibile sequitur distinctionis realis inter ea, quae tali modo
sibi opponuntur. ita eorum omnia sunt THEOLOGICA quomodo
Philosophia. Divina autem scilicet a prima actione, non videtur
negare sententiam aliquorum dicentium, posse aliquid provenire
a prima actione promulgate scilicet a deo.

propter glorio, nil potest scilicet producere quomodo in deo, nil potest
esse causa principii aut origo scilicet, quia producor, causa
principii, et origo in deo eorum scilicet habent, verum de reo
prioritate respectu illius, cuius est causa, principii, aut origo
nihil a se habere verum ac reale prioritatem respectu scilicet
eum nihil potest esse scilicet, quod est ante quod ad
quod oppositio relativa proveniens, et producti, eorum et effectuum
non potest dari nisi inter duo realia et se invicem distincta

N. 30

Deus vero: universim in creaturis sequitur distinctionis realis et
capacitas, aliquorum ad verificanda verba contradictionis
ita scilicet et alii.
in omni genere, atque ubi datur capacitas ad verificanda verba
contradictoria non datur scilicet in omni genere, quod non datur, veritas
atque ubi hoc non datur, datur distinctio, quod est.

§ 31. Solvuntur objectiones.

N. 31

Obiectio: immo contra prima glorio, et procedentis: glorio nostra
explicat ignotum, et factum: quod non est admittendum. aut. glorio glorio
suis nostrae dicit sequitur infallibile distinctionis realis eorum sepe
rabilitate quoad locum et tempus: sed eorum ignota est
an aliqua sint ita separabilia quomodo an sint realiter di-
stincta: quod est.
R. negat autem ad objectionem dicitur: m. dicitur ignota est, hoc est typus

N° 34

Supplicandi tale miraculum.
 Ob^o 3° ista, ea eo qd aliqua sint separabilia, n^o sequitur qd actu sint
 separata: s. q. qd aa a corpore sint separabilia n^o sequitur qd actu sint
 separata: s. q. ea eo qd possint aliqua de se invicem distingui, n^o
 sequitur qd sint actu distincta: confirmatur ex eo, qd aliqui possunt
 venire proha contradictoria, n^o sequitur qd actu distinguantur
 ex eo qd aliter fuerit ex eo, qd nullo d. g. possit venire
 proha albi, n^o sequitur, qd actu ipsi conveniant, sed ex eo, qd
 aliqua sint separabilia, ut sequitur, quod illis possit venire
 proha contradictoria: qd ex eo, qd aliqua sint separabilia
 n^o sequitur qd ipsi conveniant proha contradictoria, aut qd actu
 sint distincta.

R. n. c. et paritate: Separatos qd, quia actualis unio de se
 corporis n^o existit in ista apertia extremorum, qd uniant
 utriusq. unio n^o tolli momenta s. illam a partia: ut
 unio dicitur existit in ista eorum apertia, utriusq. tolli n^o
 potest, nisi mutetur apertia, qd in n^o possit mutari n^o potest
 aliqua semel inter se edata rursus distinguere vel separari:
 alias posset aliquid esse sine se ipso, qd e^o impossibile. ad con-
 firmationem n. c. hoc igitur qd duo sint separabilia, con-
 veniant ipsis actu contradictoria, scilicet qd unus possit esse sine
 alio, ut positivus, aliter n^o possit esse sine se ipso pro utroq.
 evident.

N° 35

Ob^o 4° inopertus n^o e^o sicut infallibile et universale id est
 qd est ratio separabilitas d^o sicut infall. et unio: distinctionis
 quia exata e^o axioma qd rationis e^o axioma. qd. y. h. p.
 am in divinis poterit qd sicut inopertus, et ut realiter
 inter se distinguantur: dicitur loquendo etiam de creatis.
 videtur ea ratio, quare n^o possunt duo entia realiter inter se
 distincta habere in inter se quoniam e^o axioma: ha ut
 unus n^o possit existere, quin existat alius aliter e^o axioma
 tametsi. R. c. u. n. k. sensus axiomatici n^o e^o ille, qui indicat
 ob^o 5°, alias sicut loquela e^o sicut, qd ha vivat, sic sicut
 apert sicut, qd ha n^o vivat. dicitur axioma hoc n^o dicitur illud
 qd n^o n^o ad eandem disciplinam spectat, quare de utroq. d. g.
 ad eandem theologia spectat, quare de utroq. dicitur vobis
 ad eandem medicina de sanitate et mortis, notis in q. licet

inseparabilitas si signum omnino universale et insolit. id est, si ea
 inseparabilitas, si si mutua e signum valde probabile id est,
 nisi aliunde de diffione solul carum inseparabilium notigget
 dici autem inseparabilitas, nylua, qd sine datu, qd neutru
 fust existere quoad locu u tempus sine altero inseparabilis
 am si mutua si qd flet unu u pposuisse sine altero, fust
 for existere sine illo neyiqua, si signu identitatis. fit aut
 q. 4. neco opusio u possit existere sine neco itactu, quia si neco
 illectus fust existere sine huius neco cogitacoe, idco cogitacoe certu
 infallibiliter distinguit, ab itactu.

Ultimo qtra gloriand roas. affirmas, et negas reality
 sibi opponunt, et si posuit ipari in ead ppiene, qd et
 duo. Petry scribit et Sauls u scribit. ita amor et Divulsi
 realiter sibi opponunt, et qd inualificant, in ead actu
 gtrichons, qui e amor dei et omni peccati, qd nois oppio
 reali e signu diffionis reali.

R: a: aff. et negas eiusde do ead sibi opponunt, c. a.
 affirmas et negas diversoru obtonum aut do diversis ubi
 in allata ppiene n. a: ita amor et omni eiusde obti realiter
 opponunt, c. diversoru obtonu, flet dei et peccati. n. qd
 ea qd qtra vial gloriand flet obiti, conady respondebim in solo
 qro huius quassionis.

De distinctione foaly seu rationis

Si mus. Quid sit distinctio foaly
 seu rationis?

Prout diffione reale datu, et si dicitur foaly seu rationis, qd datur a
 nobis rei seu independenter ab operacoe illius, qd ab ipso itactu
 repraesentat, et ut hanc diversam loyuntia, una eandem ead
 quasi dicit, et p huius qd hanc ita itelligendum e, quasi itactu rei
 huius in se dividit, qd diff. u quos fingeret, dori diffione in
 rei qd in revere d datur, qd ita ut quod datur, res in se in huius
 repant qd diversas cogitaciones repraesentari, ita ead huius qd diversis
 cogitacione repraesentat, qd hanc hanc a formo exte. de huius
 dicit, hanc res foaly seu rationis e multuiles ac
 huius itaq. diffio foaly seu rationis e multuiles ac
 diversa eiusdem obti cogitacione dicit, dicit, in primis

N. 36

N. 37

N. 38

multiplex, nimirum, & multiplex realiter, ut qd dicitur
 reddens plures cognitiones inter se distinctas & multi-
 plex equivalenter, ut qd eadem cognitio equivaleret pluri
 realiter inter se distinctis, ut si per unum indivisibilem
 actu duo, homo & animal rationale; hic enim actus
 equivaleret duobus aliis qd duo semel homo et
 semel animal rationale.

Dividitur tunc diversa hoc in iuxta communis opinionem
 Porro requiritur ad distinctionem formalem, ut
 nempe in his cognitionibus vel realiter vel
 equivalenter datur diversitas aliqua ac dif-
 ferentia; et nos percipimus eo modo, quo ordinatio
 solent concipi res distinctas; hinc si quis
 diceret eodem modo diceret Paulus est Petrus
 Paulus non censeret Paulum distinguere a se
 ipso formaliter.

W 34

Atque hoc distinctio formalis seu rationis nuncupat
 clarior atque, quod in re omnia simplicissima
 nempe in natura divina, hoc eadem quantum sit
 una simplicissima perfectio, ita ut misericordia
 divina, potentia divina, potentia divina, potentia
 simplicissima perfectio divina ab intellectu nostro
 per plures, atque diversos cognitiones repre-
 sentari. si diversas inquam non solum autem
 quatenus una clarior quod altera representat
 eandem simplicissimam perfectionem divinam

Sed etiam ceteris, quatenus una quilibet cognoscit per-
 fectionem Dei in ordine ad hoc vel illud effectum, atque
 connotata, alia vero cognoscit in ordine ad alios suos
 seu effectus. E.g. una cognoscit eandem perfectionem
 in ordine ad veniam, quod datur penitentibus, alia in
 ordine ad poenam, quod datur peccatoribus, alia in ordine ad
 creaturas, quas producit, et sic illud ipsum, quod datur veniam
 est, et nihil aliud quam una simplicissima essentia, scilicet
 ipse DEUS, et hoc diversitas cognitionis. P. Thomae
 posse causa est, cur eadem rei diversa quorundam nomina
 imponantur, quod diversis cognitionibus eandem rem
 representantibus subsistunt, ita ut eandem simplicissi-
 mam Dei essentiam, quod itam cognoscit in ordine ad
 veniam, quod datur penitentibus, nominat misericordiam
 divinam, quod cognoscit in ordine ad poenam, quod infligit
 peccantibus, vocat iustitiam divinam, quod cognoscit in
 ordine ad alios effectus seu creaturas, quos ipse producit
 omnipotentia divina, et sic de ceteris perfectionibus.

In dictis colligitur, quod fit, quando dicimus, N: 40
clementia divina, distinguitur a iustitia divina
 aliud nempe non est, quam quod eandem essentiam divinam
 quando a se modo concepit, in ordine ad veniam, quom-
 datur penitentibus, et propter quod vocatur clemen-
 tia, non est ipsa quae in ordine ad poenam, quom-
 infligit peccantibus, et propter quod nominatur iustitia
 Colligitur etiam: in quo sensu verum sint haec propositiones
 clementia divina non est iustitia, clementia divina N: 41

n̄ punit, iustitia divina punit et vobis nimirum
 fit, et alia similes p̄positiones n̄ in seipso reali se in
 seipso foali adendo v̄ subintelligendo foaliter hoc modo
 clementia divina foaliter accepta n̄ e iustitia divi-
 na, clementia divina foaliter accepta n̄ punit et
 ita ut vobis seipso fit eadem e sententia divina, q̄d
 a nobis p̄cipit in ordine ad venia, propter quod vo-
 cat, clementia n̄ av ipso p̄cipit in ordine ad penam
 propter quam n̄ vobis clementia se iustitia est
 ea qua explicatione patet, affirmatione, et negat.
 in ordine immediati supra ipso e sententia n̄ cadere
 sed tantum supra diversos conceptus, aut voces, q̄b̄ p̄cipit

N42 Colligitur dno n̄ distinguere formaliter ē geretur aliquo
 loqui et dicere pro subto remittam, quod dicitur ē
 quibuslibet rebus p̄sentat, pro forma vobis denominatione
 diversas connotiones, quod cum realiter a se distinguat
 fit p̄cipit, ut eadem dicitur fit simul realiter et foalis
 respectu in diversorum e. g. si e sententia divina quod
 simul dicitur realiter et foalis: realiter respectu connotatione
 realiter inter se distinctorum, foalis respectu e sententia
 divina, e qua p̄ illas quod p̄cipit, p̄cipit ē connotatione
 ipso n̄ recipiant, in ipso obto, quod quod p̄cipit dicitur
 forma extrinseca tantum denominationis, et re distincta
 foaliter erit geretur aliquo. loqui seu denominationis
 extrinseca.

N43. Colligitur ipso: quod fit aliquo p̄cipit connotare
 cognoscere foaliter e n̄mpa n̄ aliquid, quod quod res
 diversiformi connotat, nunc in ordine ad hoc quod in
 ordine ad alia connotata, p̄cipit supra dicitur de clementia et iustitia divina

Colligitur ergo: quale sit differentia inter propriam formam
 et distinctionem formalem. namque propriam formam unam postea ab aliis
 est, quod quodlibet formaliter unum postea non quodlibet formaliter alterum
 quod fieri potest per unam et aliam cognitionem, et per se habentem obiectum in
 ordine ad alia connotata, et non in ordine ad alia: diffinitio
 vero formalis requirit plures cognitiones et. g. ut formaliter
 distinguam nisi per unam et aliam cognitionem a diffinitio divina debet
 per unam cognitionem quodlibet divinae naturae in ordine connotato
 quam dicitur per se habentem, ac dicitur in ordine ad personam, quod
 infligit secleratis

§ 22us.

Quotuplex sit distinctio formalis seu rationis

Dico: distinctio formalis seu rationis duplex est, namque
 rationis ratiocinantis, et rationis ratiocinatae. illa ergo
 fit sine fundamento in re per sola operationem intellectus: posterior
 est, quod fit cum fundamento in re: quod ut investigas.

45

Notandum est, duplex est etiam assignari fundamentum in re
 propter quod eandem res potest diversis modis inaequatis
 quodlibet. primum est habitudo seu ordo eiusdem rei ad div-
 versas operationes, causas, affectus etc., quod omnia eorum non vo-
 cabi solent connotata ex respectu rei, si est. secundum primum
 cum potest producere vegetabilium, sensibilibus, et
 ratiocinatioibus, dicitur habere ordinem seu habitudinem
 ad istas operationes: eandem actus, quod affectus aliquid
 a Deo et creatura simul procedunt, sed divina, et
 respectu ad Deum et creaturam tanquam ad causam: idem
 actus gloriosus tendit in Deum ipsum amorem et in

46.

peccatum illum delectando, unde respicit ad Deum
 qua peccasti, tanquam dñs exiit peccos. et ex
 hac habitudine seu ordine aquirit illatū fundam-
 entū ea rem diversis receptibz quopendit, quasi su-
 spiciendi ea ipsa se diversa, sicut quotata a diversa

N: 47

Alter fundamentū ē, equivocalitas seu similitudo in
 equata eivndē rei cum pluribz rebz realitā inder se
 dissimilitate ac dissimilitate. q. q. hō equivocal aliquid se
 ac similitudinē hōt cum segetibz in quantū ē illi quae
 cum brutis, in quantū ē segete in plantis, in quantū
 ē segete in nutritivis, cum elementis in quantū
 ē segete in se, et ipse. unde iterū dīsumit illatū funda-
 mentū eivndē hōis diversis receptibz inaequatis, quotat
 se quomū unū dīcernat illū ab oī nō rationali, q. alter
 ab oī nō tali, q. iterū ab oī nō vivente, q. iterū ab oī
 nō existente. sicut q. q. idem Petrus pōt a una cognitiōe
 quopā in ordine ad sensationes, p. alia in ordine ad illatū
 onas, q. si pōt dicit, p. tales duas cognitiōes dīstīngi
 facultat. Et quidem dīstīngit rationis ratiōnabilitate, quia quopā
 in ordine ad diversa quotata, nempe ad sensationes quopā
 ratiō pōt idem Petrus quopā hūc se talē quidē p. quod
 dīstīngat ab oī nō rationali, et ac p. alia, p. quā hūc
 dīstīngat ab oī nō tali, sicut iterū dicit, Petrus dīstīngi
 formaliter, et quidē dīstīngit rationis ratiōnabilitate.

N: 48

si vero, eadē res quopā, p. diversos quidē cognitiōes
 ita hōt, ut p. ratiōnabilitate quopā, in ordinata ratiō
 connotata, nec p. ubi hōt pluribz rebz dīstīngat, quod

et aliter
 et dicit
 pōt in
 dīstīngi
 dī
 cogit
 fundam
 dīstīngi
 pōt
 q. nō
 ad dīstīngi
 nō dīstīngi
 causā
 clarit
 q. nō
 in ordin
 in ordin
 pōt
 in ordin
 modis
 pōt
 sequela
 q. nō
 dīstīngi
 ab
 nō dīstīngi
 dīstīngi

per alteram? Q. g. si quis quoscumque aliquid prout est definitio locale
 ac dein prout est definitio locale hunc duo cogniciones sunt per diff.
 sequuntur in claritate, et hinc regulari modo quita dicitur, sicut
 distinguuntur diffinitione rationis ratiocinantis; quia tota dicitur
 illas cogniciones vobis percipi ex operatione intellectus sine
 fundamento in re.

& status.

Solvuntur objectiones

Obi. imo. et dicitur, si procedente sequitur, quod quod hunc solum
 quoscumque sub ratione hinc, ac dein sub ratione dicitur ratiocinantis. N. 49
 sequeretur diffinitione rationis ratiocinantis: quod quod est contra
 quoscumque sensum. Q. g. est. Obi. quia quoscumque hunc in ordine
 ad diversa connotata sicut in ordine ad certa figurata con-
 notata sicut in ordine ad personationes et ratiocinationes
 Q. n. sequela est. n. om. sequitur per dicitur cogniciones in ordine
 ad diversa connotata, sicut per unam dicitur ab alijs, quod
 n. discernitur per alteram, sed hanc quoscumque in ordine ad
 eadem connotata, et discernitur ab alijs rebus per unam cognitionem
 clari quam per alteram.

Obi. rdo sequeretur, taliter, quod quod sequitur sicut hinc. N. 50
 in ordine ad una partem operandi nunc ad rdo: nunc
 in ordine ad intentiones, nunc ad volitiones, imo si qui-
 peret sicut hinc sicut in ordine ad cogniciones. Illam
 in ordine ad cog. P. est sequeretur, hinc, quod dicitur
 modi faceret diffinitione rationis ratiocinantis, quia qui-
 pio extra hinc, ad diversa n. taliter distincta connotata
 sequela videtur esse contra eorum. Q. g. est.
 Q. g. est. ad diff. rationis ratiocinantis n. sunt quoscumque
 diffinitio aut dissimilitudo connotatorum per ratiocinantis diffinitio.
 talis, ut cuius connotata illa reperitur, reperitur in
 in diversis entibus, ubi fit in personationibus, et in

[Marginal notes on the left side of the page, partially obscured and difficult to read.]

Intellectionibus, cum sensationibus, solum dicitur in brutis
sine intellectionibus; intellectionibus vero in Animalibus sine
sensationibus: quia verum; in rebus vero sensus mentis operatio
item intellectus et volitio reperiri possunt in eodem

ARXVS STUS.

De distinctione virtuali intrinseca seu Thomistica.

Quid et quotuplex sit distinctio Virtualis.

N: 51

Agendum in hoc articulo est de distinctione virtuali, quod alio nomine
dicitur Thomistica vocatur, quia pro hac re a pluribus
locis apte semper quoad Thomistam, quod ex notis
accidit alijs, sed quia: solent autem contra Barboni
hujus sententiam distinctionem suam definire, quod sit dif-
ferentia duorum realiter identificatorum in alio pro-
prie utalis in eadem sensu loquuntur: distinctio virtualis est
contradictoria. Requiritur itaque, ut illa
inter se intercedat distinctio virtualis, sit realiter iden-
tificata, ita ut unus quare sit alterum et eum veritate
possit de altero affirmari. Requiritur etiam, ut hoc
duo differant in aliquo modo, quod quare realiter atque
independenter ab omni operatione intellectus, possit de uno affirmari
et negari de altero, saltem mediate, quod quare
est, quod causa est, eum haec distinctio vocatur virtualis,
quia illud non est vera aliqua distinctio realis, ut cuius unus
sit alterum simpliciter, sed tantum aliquo modo distinctio
reali equivaleat, eamque virtute procontrahit, ita
nimirum sicut de duobus realiter distinctis, veri-
ficari possunt contra contradictoria, ita de his quae

quo diffin
quod co
affinitas
regant ip
diffinitio
affinitas
comparat
de bono
diffin
per charit
intellectu
est in a
nihil in
sed in a
illa, quod
intellectu
dicitur
negat ab
quod illa
de bono
intellectu

quo differunt dicuntur virtualiter verificari potest pro-
 priata contradictoria: dico prodeca contradictoria,
 pphores em graditatorias verificari posse, qstakter
 negant isti Auctores, qui dicunt de his n'ffice
 ut affirmat, et negat, idem: sed requirit insuper, ut
 affirmet, et negat, idem de eodem et quid n' quomodo
 eunq; sed de eodem dat realiter, qstak virtualiter, seu
 de eodem sunt idem.

N. 52.

Diffis virtualis ita explicata dividit, in intrins:
 seu Major, et extrins seu minor: q intrins seu M:
 intelligit discrepantia duorum realiter identificato-
 rum in aliquo predicato intrinsico p extrins: vero seu
 minor illius discrepantia duorum realiter identificato-
 rum in aliquo predicato extrins: pnta a intrins: vocat,
 illa, quoru forma denominans e intrins: subto denom-
 inationis ut q: g: roale, albu etc: pnta vero rati-
 onant, illa, quoru forma denominans negs p indiale
 negs q unione e intrinsico subto denominationis,
 qualla st visu cogitatu amatu, horu em forma
 denominans nange visu, cogitatu, amor, q st n' st
 intrinsica subto.

§ 22 us.

Utrum de facto detz aut saltem
 dari possit in creatis distio
 virtualis intrins seu Major.

N. 53

Dico imo: in creatis de facto n' dabit distio virtualis
 intrinsica: ita contra Thomistas et alios ex nostris
 communis religioru

Plz imo negative: nullum habemus huiusmodi man-
 datum in creatis eiusmodi diffinitione virtuali ut patebit
 ex solutione obliorum: qd est. Plz rdo n^o
 est dari in creatis hoc diffinitio, ut patet dictis: qd
 defectus n^o datus.

N: 54. Dico rdo n^o est dari in creatis diffinitio virtualis in-
 trinseca, seu idas duorum ut dissepanda in alijs
 p^octo intrinseco. ita Auctore, pro procedente
 glusione citati.

Plz imo ad intaba^o in creatis regh^o summa unitas
 seu pfecta comunicatio om^o pfectionum ut cuius un^o
 tam bonu^o sit alteri seu idealificatio, quia bonu^o
 e^o sibi ipsi: per talis comunicatio n^o est dari in cre-
 atis sine p^octo in oi p^octo intrinseco, ut p^octo e^o
 supra, ubi diximus, quid sit idas: qd n^o est dari in
 creatis idas, siue glase in oi p^octo intrinseco,
 gsequenter n^o est dari in iisdem diffinitio virtualis
 intrinseca.

N: 55. Plz rdo, si possent in creatis duo realiter inter se
 identificari, et t^o differre in aliquo p^octo intrin-
 seco possent etiam aliqua inter se reter identifi-
 cata separari a^o se invicem, quoad locu^o n^o tempus:
 sequela n^o est admitti: qui si separabiliter duorum
 n^o est p^octo evidens, diffinitio, hactis, et hactis
 om^o certitudo de diffinitione rerum: qd est. Pl: n^o p^o
 rdo unica, quare in creatis duo realiter inter se
 identificata n^o possunt a^o se invicem separari quoad
 locu^o n^o tempus, quia alius differrent in aliquo
 p^octo, et possunt de iis p^octo q^oda^o veritativa
 verificari. Pl: ee hui^o et n^o ee hui^o ee nunc

et si est ~~nunc~~ sed hoc ratio nulla est supposito, quod
 duo realiter incompatibilia possunt disputare in aliquo
 modo intensionis: quia si de eadem re una affirmatio
 possunt verificari hoc contradictoria realiter et dispute-
 siva, aliter non est dispute siva, realiter est verificabilis
 aliter non est verificabilis, non est amplius ratio, quare non
 possunt verificari hoc contradictoria de hic et non de hic
 cum esse disputivum et non esse disputivum non minus sibi oppo-
 nantur quod de hic et non de hic; sicut enim de hic
 tollit quod hoc non esse hic et recipitur, sic esse dispute-
 siva tollit et negat non esse disputivum et recipitur

Ad hoc arguunt simpliciter respondet Lyncus ac immo quod N: 56
 dicit simpliciter generis esse contradictoria, quod diffinitio reale
 arguunt sicut immo existere et non existere simpliciter, sed
 esse realiter productum ab altero quoad immo esse et non esse
 realiter productum ab altero quoad immo esse. Hoc existi-
 ere hic et non existere hic, existere nunc et non existere nunc
 reliqua vero probata aut non arguere diffinitio reale. Dicit
 ratio diffinitio virtuale intrinseca: debere a nobis ipsis admitti
 in divinis.

Quod yfio est, si non est idem simul esse et non esse simpliciter; idem N: 57
 etiam est de reliquis probatis: nec potest aliquid esse simul
 disputivum et non esse disputivum; quia non minus sibi opponitur
 esse disputivum et non esse disputivum, quod esse et non esse simpli-
 cum utrobique non realiter tollat, quod ponit alterum: sed ut
 aliquid simul sit et non sit simpliciter iuxta aduersione re-
 pugnat, quod etiam ut aliquid simul sit disputivum et
 non sit disputivum repugnabit: sed iuxta aduersione
 aliter non est dispute siva et realiter est dispute siva:
 licet aliter et realiter sunt realiter idem, quod est

quod spectat ad divina, nulla propter e positus, quia
ibi multa docet nos fidei rati, suo male transferunt,
ad creatura.

N. 58 Respondent rdo. ita solus modo arguere diffinitio reales
quod generant aliis specificativis absolute, et in tantis
reduplicative, aut conditionate. postea vero, quod con-
veniunt aliis specificativis et absolute, et et
n. e. simpliciter, quod vero, generant reduplica-
tive, aut conditionate, et est dispensatio et n.
est dispensatio; nam aalitati, et realitati speci-
ficative acceptis n. generant et dispensatio et n. e.
quod videlicet de aalitate vero e. dicere, sicut
nos quia aalitas n. dispensatio, licet vero, sicut aal-
tas quia realitas dispensatio sive quod e. idem. si
n. e. dispensatio

N. 59 Quid est in? quia data responsio quod tantis
diversas phrases verborum, et n. ostendit, supra
quod diversis cadat ipsa reduplicatio, aalitas quia
eadem res!

Contra e. rdo, quia si diversis possunt dicere,
aalitas quia aalitas n. dispensatio, aalitas quia traq-
tas dispensatio, dicit et ego: aalitas quia aalitas
n. e. in illo loco, in quo e. realitas, et in in eod-
loco, quia realitas, rursus dicit et ego: si n. im-
possibile aalitas separari possent a. realitate, tunc
aalitas n. existet ibi, ubi existit realitas, se

N. 60.

has sequelas negr adversari admittunt. qd est.

Respondent dno: illa p[ro]p[ri]a solit arguere diffionem realem, quod
ut unum convenit uni extremo positive, alteri v[er]o alteri ex-
tremo negative, n[on] v[er]o illa p[ro]p[ri]a arguere diffionem realem
quod unum convenit uni extremo positive, alteri v[er]o
fanti p[ro]p[ri]e.

Sed q[ui]a e[st] imo: etiam hoc responso quibus meras p[ro]p[ri]as
verborum, quia n[on] est unquam de capite applicari, quod sit
ad alitatem n[on] dixerunt p[ro]p[ri]e. implicat en[im], ut dicitur
a parte rei, negr dixerunt negr n[on] dixerunt, cuius lumine
n[on] notu[m] est, quodlibet ea v[er]ba: qd n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
et dicere, realiter dixerunt, ad alitatem n[on] dixerunt p[ro]p[ri]e.
Contra et r[ati]o, quia et ego e[ss]e modo dico
quod de duob[us] realiter idatis p[ro]p[ri]is unum existere hic
positive, et alterum n[on] existere, positive, p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.
Sed hoc sequela r[ati]o et adversariis n[on] admittit: qd negr
id debet admitti, unde hoc sequela dicitur.

Et sius. Solvunt[ur] ob[er]tiones

N. 61

Est imo in eod[em] indivisibili actu contradictionis, q[ui]a
ut et omni peccati realiter inter se identificant, p[ro]p[ri]e
hui[us] amoris et odio generant peccata q[ui]a tradidit in
trijeca: q[ui]a p[ro]p[ri]e alijs inter se realiter idatis,
generant p[ro]p[ri]a contradictionis, q[ui]a sequenter p[ro]p[ri]e d[omi]ni diffio
virtualis intrinseca. M: p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e,
m: p[ro]p[ri]e. Amor in actu q[ui]a dicitur factus in d[omi]ni
et n[on] in peccato, dicit v[er]o factus in peccato et n[on]
in d[omi]ni. Sed tendere in d[omi]ni et n[on] tendere in d[omi]ni
tendere in peccato, et tendere n[on] in peccato p[ro]p[ri]e
q[ui]a dicitur: q[ui]a est hoc e[st] q[ui]a p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e fundamentis ritibus q[ui]a dicitur, illu[m] p[ro]p[ri]e

octo paginas huius profectus, ad quod
 Q: imò si n̄ p̄phet saluati sed actus contritionis, s̄t unus
 realiter indivisibilis actus, qui s̄mial, s̄t amor Dei, et
 omnium peccati, nisi admittat̄ diffin. virtualis, in similia
 potius negandus ē, quod actus contritionis s̄t unus in-
 divisibilis actus, cuiuslibet ē, de complexu ex duobus actibus
 realiter inter se distinctis, quorum unus s̄t amor Dei
 et alter omnium peccati; R: r̄do n: m: ad p̄tionem n: d̄l:
 amor em̄ in seipso reali acceptus eodem modo factus in
 Deo, quo in ipso factus amor.

N: 62 Dices imò: si amor hic tenderet etiam in peccato, hunc
 per actus contritionis peccatum amaret, et si omnium hoc
 tenderet in Deo, hunc per actus contritionis etiam Deus
 odio haberet, consequens a ē falsum, q̄d et hic uade
 hoc factus. M: p̄b̄t, amore aliquod obiectum nil ē aliud
 quam in illud tendere seu fieri actu amoris, et omni-
 se aliud obiectum nil ē aliud, quod in illud tendere
 seu fieri actu odii: q̄d si amor hic tenderet in
 peccatum, hunc per actus contritionis etiam peccatum amaret,
 et si omnium hoc tenderet in DEUM, hunc per actus
 contritionis etiam DEUS odio haberet.

Resp: n: d̄l: ad p̄tionem diff: ant: amore aliquod
 obiectum nihil ē aliud, quam in illud tendere actu amoris,
 aliud obiectum aliud n̄ ē, quod in illud tendere actu amoris
 quomodoocumq; n: ant: quomodo hoc n̄ habet, et diff: etiam
 quomodo aliter: omne aliud obiectum aliud n̄ ē, quam in
 illud tendere actu odii seu illud aversando concedo
 aliud n̄ ē, quod in illud tendere actu odii quomodo.

cuius n: a: et cor: quomvis igitur amor hic cum actu
 affectionis idem tendat etiam in peccatu, et si tendit
 in illud prospective, et licet etiam omni hoc tendat in Deo
 et si tendit in illud aversive: et hinc nec peccatus per
 hunc amor amatus, nec DEUS per hoc omni odiosus habetur
 Dices tunc: si hic amor tendit in peccatu, quare hoc ipse
 etiam in illud tendit prospective, et si hoc omni in
 DEUS etiam tendit, hoc ipse tendit in illud aversive
 quod nulla est responsio. aut: potest tendere actu aliquid
 in peccatu prospective aliud n: est, quia est actu
 prospective, et tendere in peccatu, et tendere actu
 aliquid in DEUS aversive aliud n: est, quia est actu
 aversive et tendere in DEUS: sed amor hic est actu
 prospective, et omni hoc est actu aversive: quod si amor
 hic tendit in peccatu, tendit in illud prospective, et
 omni hoc tendit in DEUS. tendit in illud aversive
 R: n: aut: ad probationem dist: M. Tendere aliquid actu
 in peccatu prospective aliud n: est, quia est actu
 prospective peccati, et in peccatu tendere c: M.
 aliud n: est, quia est actu prospective alterius obiecti, et
 in peccatu tendere n: M: quoad hoc negatur, et
 dist: etiam quoad alterum: tendere in Deum aversive
 aliud n: est, quia est actu aversive DEUS, et tendere
 in DEUS con: M: aliud n: est, quia est actu aversive
 alterius obiecti, et tendere in Deum n: M: et similes
 dist: m: n: contra.

N: 63

Dices etiam: se actu prospective peccati idem, ac etiam
 actu simpliciter prospective alius obiecti, et tendere
 in peccatu, et se actu aversive Dei idem esse
 esse simpliciter actu aversive alius obiecti, et

N: 64

fervere in Deu: sed amor hic e actus simpliciter
prosecutus alicuius obli: et actus oppositus alicuius
obli: qd si amor hic tendit in peccatum horum ipse e
actus prosecutus peccati, et odium hoc tendit in Deu
hoc ipse e actus oppositus Deo.

R: n: M: neque potere possunt aduersarii, ut alterius
explicem quid sit e actus prosecutus alicuius,
de terminati obli, et de actus oppositus alicuius obli:
obli: res em hoc currit tam nota e ab experientia
quia notu e, qui sit alijs obli amore prosecuti, aut
illud odio habere.

N. 65 Dices qd: n p p iud actus e cognitio alicuius obli:
quia sit reprobatio illius: qd etia n p p iud actus
oppositionis e amor alicuius obli, quia sit etia odium
secundum si amor et odium sit realiter aduersarij.

R: n: cor: quia qd cognitio obli aliud n intelligit
quia videtur in actu, seu reprobatio illius: at vero
p odium alicuius obli formaliter in intelligit, amor illius,
ut patet in actibus amoris et odii realiter inter se
distinctis.

N. 66 Dices qd: si amor et odium in eodem actu oppositionis sunt
reales et per se qualiter in actu, sunt h actus huius ut e amor tendit
in Deu, hoc ipse etia tendit in Deu ut e odium, sed hoc
n p p admittit: qd est: M: p p, quia quid dicitur de omni
sui verba nos etia debet de odio, qd si actus huius
amor tendit in Deu, hoc ipse tendit etia in Deu ut
e odium n: qd est: si actus sui ut e odium tendit in Deu
tunc hoc ipse Deu odio habet.

R: n: M: in eius ratione cor: aut in sensu reali
n: cor: i: quia de amore quia de odio p p dicitur, qd
tendit in Deu ut e amor, si qd hoc e duplicatio

illigaty, qd dicitur in DEU isti bene volendo: do neutro
a sp dicit qd dicitur in DEU ut a diu, si p non replicat
illigaty, qd dicitur in DEU isti male volendo.

Disce. Cuius actus dicitur suo facto in qd recipit pro-
nominate, quod p dicitur. qd dicitur eius actus dicitur
suo obto, adq dicitur sua denominatione, quod p dicitur
hunc: p licta nos omni dicitur in Paul. qd dicitur do-
nominate DEU odio habet.

N. 67.

R. diff. ant: dicitur suo facto denominatione, cuius factus
factus n e capax, ut illa recipiat ab hoc actu e: ant. Cuius factus
factus eod dicitur e: et n: confis. ad p dicitur hunc: m:
factus p dicitur conf. qd denominatione, sed odio habet,
p DEU p capax factus denominatione recipiend ab
actu dicitur e: confis. ferus nono conf. licet am DEU
p dicitur denominatione odio habet p actu aliquid peccandi
n p hunc ita denominatione p actu dicitur, ubi est qui
e amor DEU.

Disce. 2do: quilibet creatura habet secundum id quod aliquid
pfectione, et impfectione. sed de hac pfectione et impfe-
ctioe verificantur q dicitur in intrinseca: qd est
m: p dicitur pfectio creaturae e amabile DEU. impfectio
non e amabilis DEU. R. ut p dicitur pfectio est similis
DEU. impfectio e similis DEU sed hoc q dicitur in intrin-
seca est.

N. 68.

R. n. m: in eius p dicitur n. et: in p dicitur
in eodem modo q dicitur in amabile DEU, omnia etia impfectio
verificata est illa pfectione amore p dicitur facto conjugata est
aliya comit duplicata nra in impfectione illi creaturae,
nempe similitudine imfecta et inadapta.

Disce n: dicitur in p dicitur nra si in p dicitur totali a-
cipiunt dicitur p dicitur vero sunt; sensus in p dicitur
e ipse creatura, quatenus representat, similis DEU
et accedens ad DEU apparet ut amabilis DEU
quatenus representat, ut dicitur in DEU, et ab

hoc recedens a appetet ut amabilis DEO: ipse
quatenus creatura recipit ut habens aliquo res
ratione generat ut simili DEO quatenus ad
quatenus ut habens imperfectione recipit ut simili
DEO. et in hoc sensu si accipiantur illa ratione
tota traditio cadit supra diversas acquisitiones

N. 69.

Iste ratio: intellectus et voluntas in hoc a realiter
id est inter se: sed de intellectu et voluntate verificatur
traditio: quod est in: intellectus est potentia
necessaria, voluntas non est potentia necessaria sed libera
unde intellectus promittit et recipit acquisitiones: voluntas
non promittit et recipit acquisitiones. Ratio intellectus
habet pro suo obiecto verum voluntas non habet verum
sed bonum. 4to intellectus est actus ipsius prioris voluntatis
et actibus voluntatis, voluntas et actus ipsius prioris
prioris.

5to ratio in: ad hanc rationem diff: ant: Sed dicta
rationes a vero in sensu reali, et de intellectu et
voluntate realiter acceptis non ant: sed vero in sensu
formali et de intellectu et voluntate localiter acceptis
c: ant: et non c: in sensu reali non vero, quia cum
anima, quod propter illuminationem dicitur intellectus, et
propter volitionem voluntas a simul potentia nec-
essaria in ordine ad illuminationem, et potentia libera
in ordine ad volitionem. Sed promittit et re-
cipit volitiones et illuminationes habet pro suo obiecto
bonum et verum, ita scilicet, ut in bono dicitur per
volitionem, in vero per illuminationem, sed etiam ali-
qua actus, scilicet intellectus, quod presupponuntur

Ratio
reali
voluntatis
recepti
illuminatione
dicitur
ut cogit
in se
religione
et vol
aliquo
ad, na
ut cogit
intellectus
tota
Ratio
dicitur
propter
dignitas
formali
veritas
realiter
a ratio
quod est
Ratio in
cum ratio
et ipse
ratione
ipso quod

ad alios actus nemp ad volitiones, ut adas in sensu
 reali nulla profus sit diversitas inter intellectus et
 voluntates. in sensu in foali vero sit diversitas.
 Debeat em su explicari: ea ut cognita in ordine ad
 illationes diuty potentia nataria: si vero cognoscatur in
 ordine ad volitiones diuty potentia libera: eadem ad
 ut cognita in ordine ad illationes, qas ponsit et
 in se recipit diuty voluatas et intellectus: et su de
 reliquis ppositionib: et qo potest, quid de intellectu
 et voluntate suu se et in sensu reali acceptis no-
 de, nunc ut cognita in ordine ad illationes, qum
 ut cognita in ordine ad volitiones: ad qo sde
 volu fieri p se sine ulla de pnone virtuali.

Dist. 4to: datz diffio foalis seu raris: qd etia datz
 diffio virtualis: ant: no ists qe dms, ysaquebia
 pbtz: si datz diffio foalis. Iure autem, Ceteri 8. 9.
 distinguitz a ractitate eiusdem, et ractitas n diffio
 foaliter a racte: p se hoc e veru, datz diffio
 virtualis, quia de eadem re selit de ractitate atqz
 a ractitate: et n distingui foaliter a ractitate
 qd est.

N. 70.

R. n. comp: ad plion con: M: in sensu foali n: m:
 cu ract ad ita, sensus em foalis dicitur magis
 e' isto: hoc compositu ex unione cu racti et
 unione cognitu in ordine ad sensationes a pte
 ipso qnositu in ordine ad ractationes, et: wa

120: ipse
 aliam res
 voluatis
 illi p hinc
 illi p hinc
 cogitatione
 A racti
 et voluatis
 et potentia
 p foaliter
 s: voluatis
 diffio intellectus
 habet
 voluatis
 qd p hinc
 datz
 intellectus
 qd ordi in pte
 Ceteri accepti
 so: quia in
 illatio: in
 p hinc
 n: Libe
 magis et
 et p hinc
 p hinc
 p hinc
 p hinc

compositum cognitum in ordine ad rationationem
genitum in rationationem, ex quo potest hoc
prota diffiniri formaliter a realitate et a
diffiniri formaliter a realitate, n' cadere supra
eamdem re, sicut aaliter et realiter rdi' p'cepto
For em pro ut substat diversis reaptibus q' quorum
nam reapt' p'at' in ordine ad p'ceptionem, q' aliter
in ordine ad rationationem.

N: 71.

Ultimo: inter ens reale et inter ens ratio
datz ens quoda' modum sicut ens negativu' p'cepto
negativu'. q' etia' inter ditione reale et rationi
debet dari diffis modis: hoc a n' p' p' alicia, quod
diffis virtualis: q' est.

Respondes: tranf. imo entimamote n: m: sup' p'cepto et
d'ho: diffis modis inter reale et ratio ee d'fitione negativu'
prout hoc fuit applicata supra de deficio, et d'fione affis

De diffis virtuali extrinseca seu de p'cisionibz oblivis. S'imo utru' defacto datz aut salte' dari possit diffis Virtualis seu, mino'

N: 72.

Diximus iam supra q' p' diffis virtuali extrinseca: illud
p'p'antia duoru' realiter idatoru' in alio p'cto en-
t' p'cepto. q' p'cta no' extrinseca illigunt illa p'cta
quoru' s'od' deaominans n' e' intrinseca subto deaominans
ut e' q' cognitum, amatum v'p' est. p'cepto imo q' p'cepto
verfatz in eo, utrum in creatis eme rei, sicut duobz
realiter inter se idatis q' veniant aut solte' p'cepto
possint p'cta q' p'cepto extrinseca, ita p'cepto ut
p'cto e' q' idem p' p'cepto aalitate' q' p'cepto, et

Handwritten notes in the right margin, partially cut off.

76

Sed qdā ē qdōsi p aliqua cogitōe inadquātē seu alio modo, et n̄ qdōsi p eandē cogitōe inadquātē seu alio modo p̄ p̄ta contradictoria: p̄ hęc verificāreā, i quā aalibz qdōserē, alijs modo, rāditos n̄ qdōserē, ulla modo ul volent aduārtari. qdō est.

R: rō diffō aliter: verificāreā qdōsi rōi vād fōalibz et n̄ qdōsi rōi aliā fōalibz: rāditōserē qdōsi et n̄ qdōsi rōi eā fōalibz a: et n̄ qdōsi rōi eandē fōalibz: qdō hęc rāp: a: p̄ta verificāreā qdōsi rōi aalibz, et n̄ qdōsi rōi rāditō ul volent aduārtari. p̄ aalibz rāditō p̄ eandē fōalibz: qdō est. p̄ sic: verificāreā qdōsi rōi aalibz, et n̄ qdōsi rōi aalibz: qdō est. a: qdōsi rōi mēbrū p̄ta, verificāreā n̄ qdōsi rōi rāditō p̄ rāditōz ē aalibz: qdō est.

77

R: rō rōis aliter diffō: n̄ p̄p̄at de eandē re verificāreā p̄ta contradictoria si sit eandē res rā rāler, quā fōalibz: p̄ qm̄ qdō eandē res rāler, si nō fōalibz n̄: diuinitū, rāditō et rāditō. P̄ta ē ē idē inter p̄ rāler n̄ nō fōalibz: p̄ta ē ē qm̄ eandē rā, p̄ta ē ē ita ul aalibz qdōsi p̄p̄at sine rāditō.

Sed qdā ē imo, ac q̄ hanc rēp̄p̄ōē fōalibz rāp̄t qdō ē n̄ qdōsi p̄ta, quōrē, qm̄ n̄ p̄p̄at alijs rāler. ē ē idē, fōalibz ē diuinitū, ita ē qdō nō verificāreā p̄p̄at p̄ta contradictoria. Cont, ē rō qm̄ verificāreā p̄p̄at p̄ta contradictoria intrins: tunc p̄p̄at p̄ta alijs rāler, et p̄ eandē n̄ p̄p̄at de eandē rē. P̄ta ē ē qm̄ qdōsi eandē rē rāler p̄ta n̄ rāditō.

N: 78

R: rō rōis aliter diffō: n̄ p̄p̄at de eandē re verificāreā p̄ta contradictoria intrins: et rālia ē: n̄ p̄p̄at verificāreā de eandē re p̄ta contradictoria extrins: hanc. Sed qdā ē imo n̄ p̄p̄at de eandē re verificāreā p̄ta contradictoria intrins: qdō nō p̄p̄at extrins: ē: p̄ta p̄ta contradictoria extrins: n̄ nō p̄ta p̄ta oppositū, quā intrins: ē: n̄ nō.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

N: 79

quod fortiter tollat id, quod non est alterud. Sed si intrinseca non
 possunt verificari de eadem re, neque extrinsece. potest autem veri-
 ficari. Contra est ratio. Simulque probatur obsequio ratio: si in eis
 verificarentur, propter contradictionem extrinsecam. Et si dicitur, quod
 aliqua cognitio cognoscitur, et realiter per eandem cognoscitur
 cognoscitur, quia aaliter apud quoscumque, et realiter non apud
 cognoscibilis, sed esse cognoscibilis, et non esse cognoscibile per tra-
 ditionem intrinsecam. Quod est, non probatur esse cognoscibile nihil aliud
 est, quia esse dicitur ad cognoscendum, sed hoc aptitudo est intrinseca
 ipsi rei; sicut esse immobile est intrinsecum ipsi rei quod dicitur mobile.

§ 2us
 Solvuntur Dilemmata

N: 80

Probatur in eo de necessitate: est quod aaliter dicitur. Probatur, quia
 cognoscitur realiter extrinsece, sed aaliter et realiter Probatur
 per eandem rem, quod est simul quod est, et non quod est eadem rem, sed
 quod est, et non quod est. A contradictione extrinseca: quod est.
 Illud probatur de illo casu, quo aliquis videt aliquid a longinqua
 moveri, quod ratio quidam est Probatur, ita est, ut ista videtur
 in cognoscitur, et non potest dicere, quod ibi sit aal, non in cog-
 noscitur nec potest dicere, quod ibi sit reale; cum nihil aliud
 advertat, quod motus proprie dicitur: atque in hoc casu quod est,
 aaliter Probatur, et non quod est, realiter dicitur: quod est.
 R. dicitur illud. Est quod aaliter Probatur, quia quod est, realiter
 eiusdem realiter n: illud. Est aaliter quod est, quia quod est,
 realiter dicitur scilicet c: illud. et sic dicitur n: n: scilicet
 ad probationem dicitur m: quod est, in hoc casu aaliter, et ra-
 oaliter n: quod est, realiter n: m: realiter n: quod est, scilicet
 c: m:

N: 81

Dices in eo si in hoc casu cognoscitur etiam realiter, debet posse
 dare rationem de realitate: sed si potest dare rationem de illa: quod
 realiter n: quod est. Illud probatur, idem quod est aaliter, quia
 potest dare rationem de illa et dicere, ibi a aal: quod si
 etiam cognoscitur realiter, debet posse dare rationem de realitate

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like "ad hoc", "in eo", "de", "quod", "et", "non", "sed", "ergo", "quia", "propterea", "ideo", "ob", "propter", "per", "sub", "super", "infra", "supra", "ante", "post", "antequam", "postquam", "inter", "intra", "extra", "subter", "superius", "inferius", "superior", "inferior", "interior", "exterior", "interius", "exterior", "inter", "intra", "extra", "subter", "superius", "inferius", "superior", "inferior", "interior", "exterior", "interius", "exterior".

Et dicere ibi est rationale, sed hoc non potest dicere, quod non
 quodvis rationale.

R: dicitur illi: si quodvis est rationale, debet potest dicere
 eandem rationem, quod potest dicere de aedite c: illi. debet potest
 dicere aliam rationem de aedite n: illi: et dicitur: aliam rationem
 sed non potest dicere illam rationem de aedite, quod potest dicere
 aedite n: n: non potest dicere aliam rationem c: m: et n: confitetur
 sicut de aedite Petri in proposito casu potest dicere hanc
 rationem, quod ibi sit aedite, ita etiam de aedite potest dicere
 hanc rationem, et dicere, ibi est aedite ita namque de aedite potest
 dicere, ibi est rationale et ex hoc potest alio responso ad istam
 et contrarium sicut non potest dicere de aedite, ibi est
 rationale. Et tunc sicut ista namque.

N: 82. Dicitur sicut: ideo potest dicere, ibi est aedite, quia quodvis
 rationale: quod etiam potest dicere: ibi est rationale: si quodvis
 rationale, sed inverte nos quodvis quod est.
 R: dicitur autem: ideo potest dicere, ibi est aedite quia quodvis
 aedite quomodo dicitur n: autem: quia cognoscit aedite
 formaliter, hoc est in ordine ad sensationes c: autem: et dicitur:
 conf: quod etiam potest dicere, ibi est rationale si quodvis rationale
 quomodo dicitur n: conf: si quodvis rationale formaliter, hoc
 est in ordine ad ratiocinationes, c: conf:

N: 83. Dicitur istis: quod quod habet Petrus ad sensationes, est aedite
 quod habet ideo habet ad ratiocinationes. Et ideo inter se,
 quia uterque aedite nihil est aliud quam respectus ad relationes
 quod habet Petrus sicut ad sensationes sicut ad ratiocinationes
 quod respectus realiter, ita sicut Petrus: quod si dicitur dicitur
 virtualiter, utrumque, non potest cognoscit Petrus in ordine ad sensationes
 sicut formaliter, in ordine ad ratiocinationes, hoc quod non
 sicut formaliter, quia sicut quodvis Petrus in ordine ad
 sensationes, quia quodvis Petrus in ordine ad ratiocinationes:
 quod est illi.
 Resp: conceptio autem: n: conf: aliud enim non potest cognoscit

N: 86.

Dico bto: si quosdam affirmabilitate ratiocitatis de
otto hoc: tunc possum dicere qd obta hoc sit rade;
quia affirmabilitate ratiocitatis de hoc otto iuxta nos
indivisa, et data cu ratiocitate: sed quosdam affirma-
bilitate ratiocitatis: qd est.

R: Dico m: si quosdam affirmabilitate in reles: tunc pos-
sum dicere, qd obta sit rade n: m: si quosdam affirmabilitate
falsitate c: m: et diff: m: sed quosdam affirmabilitate ratiocitatis c: m:
falsitate n: m: sicut aliud ratiocitare quosdam ratiocitate, et
aliud: quosdam qd sit rade, ita et aliud quosdam
affirmabilitate ratiocitatis de otto: et aliud quosdam qd
ratiocitatis sit affirmabilitate. ad primum cognoscere scilicet qd
quosdam in cu qd ratiocitate est data ea affirmabilitate, ad
propositiones vero ratiocitatis, ut quosdam illud in ordine ad illa
connotata: propter qd vocatur rade

N: 87.

Dico ymo: falsa iuxta data ratiocitatis, verum nunc, qd
aaliqda quosdam falsitate, et ratiocitatis n quosdam falsitate
qd aaliqda ratiocitatis qd ratiocitatis: quia cognoscere falsitate
et n quosdam falsitate qd ratiocitatis sibi opponantur cu
nunc ratiocitatis qd ratiocitatis alteri.

R: c: ant: ratiocitatis; quia aaliqda quosdam falsitate
nil aliud d: quia quosdam falsitate in ordine ad ratiocitatis,
et: ratiocitatis n quosdam falsitate nil aliud, quia ratiocitatis
data n quosdam in ordine ad ratiocitatis: alii quosdam
in ordine ad ratiocitatis, et n quosdam in ordine ad ratiocitatis
n ratiocitatis; cu n affirmant et ratiocitatis: qd quosdam
falsitate, et n quosdam falsitate in dicto sensu n ratiocitatis
sine ad ratiocitatis dico N: quosdam falsitate falsitate quosdam
falsitate sub eadem falsitate seu in ordine ad ratiocitatis
sibi invicem opponi ratiocitatis, nunc N: quosdam falsitate
sub una falsitate seu in ordine ad ratiocitatis connotata
et n quosdam falsitate sub alia falsitate, seu in ordine

ad alia constata,
Quis ergo: realiter neq affirmo raler: qd adhuc manet sol. N. 88
arguit. aut pbt. itud, n affirmo raler, qd n raly ad verificand
pbtione: p rader, n raly ad verificand pbtione, quia
etio sibi n adpel rader, modo adp ad raly, in vna opel
pbtio: ibi e aal: qd est.

R. negdo ant: adpbtioe dist: est: illud n affirmo raler, qd nullo
modo raly ad verificand pbtioe c: est: qd n raly quide
delectur, raly si sola intergruati n: est: ad dist: m.
p rader n raly ad determinate ad verificand pbtioe
pbtione d raly m: n raly, nullo modo et ne quide inq:
determine n: m: et cog: duo itaq: qd eode modo raly
rader pbtio ad verificand d raly pbtioe, quomodo
raly ad raly eund: de aalitate in et rader eund
pbtio, loquimur, et si rader pbtio n raly, determine
ad illa pbtioe verificand neq aal pbtio raly d raly
minat: quia ubi pbtioe d raly, d raly pbtio e pel in
vera, etiam si ibi n adpel rader pbtio, modo ibi qd
est ad raly, aliter hois aut bruti etio: si nq ponatur
qd aaliter pbtio raly, determine ad verificand illa
pbtioe, tunc ha ipse etio d raly de rader pbtio, ut
pote qd e raler idata ad rader eund.

Dico ergo si illud aal, qd in dicto capitulo n ghet rader N. 89.
tunc n ghet rader ut p se patet: qd etio si p rader
in n ghet rader; alio quibus mutaret pbtio
R: jmo rader arguit et qd ex adpbtioe, an in dicto
capitulo adhuc in ghet rader pbtio? si concidant
d raly, ghet etio rader, qd e idata ad aalitate. si
a negent, idont etio ipse concidant, qd pbtio pbtio
alio modo mutare pbtio. R: id negdo ant:
et in cogitio illa e essentialer affixa uni fm d raly
et rader pbtio unu fm, d raly n rader aal: i: q: aaliter
pbtio? n n e essentialer affixa uni fm d raly, sed

ad alia constata,
Quis ergo: realiter neq affirmo raler: qd adhuc manet sol. N. 88
arguit. aut pbt. itud, n affirmo raler, qd n raly ad verificand
pbtione: p rader, n raly ad verificand pbtione, quia
etio sibi n adpel rader, modo adp ad raly, in vna opel
pbtio: ibi e aal: qd est.
R. negdo ant: adpbtioe dist: est: illud n affirmo raler, qd nullo
modo raly ad verificand pbtioe c: est: qd n raly quide
delectur, raly si sola intergruati n: est: ad dist: m.
p rader n raly ad determinate ad verificand pbtioe
pbtione d raly m: n raly, nullo modo et ne quide inq:
determine n: m: et cog: duo itaq: qd eode modo raly
rader pbtio ad verificand d raly pbtioe, quomodo
raly ad raly eund: de aalitate in et rader eund
pbtio, loquimur, et si rader pbtio n raly, determine
ad illa pbtioe verificand neq aal pbtio raly d raly
minat: quia ubi pbtioe d raly, d raly pbtio e pel in
vera, etiam si ibi n adpel rader pbtio, modo ibi qd
est ad raly, aliter hois aut bruti etio: si nq ponatur
qd aaliter pbtio raly, determine ad verificand illa
pbtioe, tunc ha ipse etio d raly de rader pbtio, ut
pote qd e raler idata ad rader eund.
Dico ergo si illud aal, qd in dicto capitulo n ghet rader N. 89.
tunc n ghet rader ut p se patet: qd etio si p rader
in n ghet rader; alio quibus mutaret pbtio
R: jmo rader arguit et qd ex adpbtioe, an in dicto
capitulo adhuc in ghet rader pbtio? si concidant
d raly, ghet etio rader, qd e idata ad aalitate. si
a negent, idont etio ipse concidant, qd pbtio pbtio
alio modo mutare pbtio. R: id negdo ant:
et in cogitio illa e essentialer affixa uni fm d raly
et rader pbtio unu fm, d raly n rader aal: i: q: aaliter
pbtio? n n e essentialer affixa uni fm d raly, sed

representat, quae plura, aut oia aalia? si immo dicitur
 nego si profuturum quod maneat eadem cognitio si huiusmodi aliud
 falsum dicitur. si vero dicitur tunc tunc nego, quod si quae
 estia rationes falsae, quae et si quibus semper habent
 id est obiecti reproductionis, quamvis populus mutare alio modo
 obiecti verificationis. quia de re plura dicere huiusmodi
 sed ad quosdam de veritate.

N. 90.

Q. 2do. ex nostra sententia sequeretur, quod qui aliquid de
 DEO ignorat, de eodem ignorat oia, et qui aliquid de
 ipso scit, scit oia, hoc est absurdum. Q. 3do.
 R. distingo. ut scilicet, quod qui aliquid de DEO ignorat
 de eodem ignorat oia, si scimus scilicet de personis realiter
 ipso id est c. ut si scimus scilicet de personis accidentibus
 deventibus n. ut si distingo. n. ut scimus. ut scimus
 propter accidentis accidentia et d. g. et hoc, quod est
 hinc licet scilicet DEO et hoc, et in hoc ipso scio, et
 propter, quia vero, si scio DEO et hoc, tunc scio et hoc
 reale, et vicissim.

N. 91.

Q. 3do. si non est quodammodo unum, quoniam quoscumque
 reliqua cum ipso id est, scilicet, quod ille, qui quoscumque
 genere, quoscumque oia personae creatae, et divinae. hoc est
 tamquam, alias dicitur, hoc populus dicitur omnipotens. quod est
 R. distingo. ut scilicet, quod dicitur quoscumque oia reale, et vicissim
 c. ut quod quoscumque oia factibile ac districte, propter iuxta
 mundum loquendi, regitur ad hoc, ut aliquid populus dicitur
 omnipotens n. ut scilicet distingo. n. ut scilicet.

N. 92.

Dicitur, immo, qui clare ac districte aliquid quoscumque, plus
 quoscumque quibus qui scilicet quoscumque oia quoscumque. hoc est in quoscumque
 quoscumque hoc ipso non est oia, dicitur, quod, qui clare quoscumque
 oia, quoscumque et hoc de unum et hoc. quod est
 R. nego autem: in sensu reali et districte quoscumque plus plura

realitate, sed hic syllogismus est bonus: quod est in syllogismo dicti syllogismi
 et similibus huiusmodi: quod est Corippus Corippus est veniens, quod quod
 Corippus veniens: atque hic syllogismus est malus, quia committit fallaciam
 accidentis, quod est notandum quod est syllogismus.
 Quod est ad probationem non est et positivam, diffinitivam: quia in probatione
 syllogismo est ad probationem, quod in probatione dicti de Corippo est ad probationem
 in quibusdam dictis, de aliis accidentibus hoc est, de accidentibus Corippi: ad-
 vantage a Corippo non est quod est probatio illius, sed est in probatione eiusdem
 in nostro syllogismo. Quod est in probatione dicti de alio dicti in
 quibusdam de ratione, ratione et est probatio essentialis, est per se veniens
 ad aliam DE ET, ut potest hanc rationem cum ratione, et hanc non committit
 fallaciam accidentis. Ad hoc, quod si in quibusdam huiusmodi syllogismo Corippus
 sumatur. Quod est veniens specificative etiam esse syllogismus est bonus, si
 in illis est, quod quod Corippus qui est veniens

ARVUS 7 mus.
 De distinctioe ex natura rei scoli seu scotisticae.
 S. J. mus.

N. 99.

Quid sit distinctio ex natura rei seu scotisticae.

Distinctio hoc nomen suum dicitur a subtile doctora Scoti, qui inus
 illud excogitavit, et alumnis suis reliquit, a quo hodie possum de-
 scendit. dividuntur a comiter. Distinctio in genere in dist.
 distinctioe ex natura rei et in distinctioe rationis. per distinctioe ex natura rei
 intelligunt illa, quod dicitur antecedenter ad operationem intellectus in distinctioe
 vero rationis intelligunt illa, quod habetur per ipsam operationem intellectus, partem
 distinctioe ex natura rei dividuntur ulterius in distinctioe naturae rei reale seu
 simpliciter reale, et in distinctioe ex natura rei scoli seu reale distinctioe
 distinctioe ex natura rei reale vocantur illam, quod intercedit inter plures
 res, distinctioe vero ex natura rei scoli vocantur illa, quod intercedit
 inter plures realitates seu formalitates eiusdem rei.

Quod si quis queras, quid rei et formalitatis nomine intelligant scoli.
 Respondent cum Magistro rei nomine intelligi illud, quod

Vico

habet existentiam propriam & J. HOMO. Sapor dicitur res,
quia existunt & existentiam propriam. Saporibus vero non illius
virtus, quod non habet existentiam propriam, sed solum debet illud accipere
quod simpliciter emanationem metaphysicam ut & J. aditorem aditorem
dicitur, iuxta Scotistas facultates, quia metaphysice quod
emanat ex corpore et anima inter se unitis, et quibus singulis
partibus componitur HOMO.

N. 101. Quod si quis querat, quomodo contingat sint habere diversas
existentias, quomodo vero eandem existentiam? R. Maxime
celeberrime se videtur: hoc papa et debere colligi ex pro-
finitate aut inseparabilitate eorum, et si quibus aliquid se
separata actu, hoc est, si actu existant in diversis locis,
aut temporibus, et si sint separata potentia, hoc est, si
possunt existere in diversis locis aut temporibus, et si separata
proportione, hoc est, si habuant se eo modo, quomodo se habet
actu separata aut separabilia, vel se habet producens, et
produci, causa et effectus et. Et sic inquit, R. Maxime,
contingit habere diversas existentias, adeoque se res
et distingui realiter, si vero res sint actu neque potentia
nec proportione separata, sunt unitate et unitate
da se habere eandem existentiam, adeoque se alio modo
inter se, distingui se ea natura rei factiter, si quibus habeat
diversas partes adequatas, quantitates, rationes formales,
inextensibiles, seu conceptus obvios, aut alia gradatione fa-
cultatis ad se formale rei.

N. 102. De his colligitur: duo potissimum est, quod iuxta Scotistas
ad distinetur de natura rei formale recte inquit, et ea, quod
distinguantur de natura rei formale habent eandem existentiam
adeoque sint inseparabilia actu potentia, proportione,
aliter est, ut ipsi quoniam de se se partes adequatas
quantitates, rationes formales, aut alia potentia, gradatione
diversa obvis, quod oriuntur ex separabilitate aliquid.

in quoslibet; nam ad easdem res tota facultas vocant illa quae
conveniunt pluribus facultatibus. facultates vero dicuntur quae illa
quae quidem ad eadem res, ita ut illis convenire possint, potest
ad proprietatem, adeoque dicitur dicuntur, cum rei convenire potest
quod dicitur: facultas est illa nihil aliud dicitur, quod quidem dicitur rei
convenire potest talia, potest quod dicitur: quod potest cum rei convenire

107

Contra est ratio; quia eadem ratio dicitur et ego, quod potest dicitur
facultates, cum rei et dicitur rei a se invicem separabilis, et
quod se huius et non se huius non a se potest dicitur. realia, sed in facultate
negat sunt dicitur, has duas facultates, hoc ipso quod a se separa-
biles, si fore facultates eorum rei cum has ad requiritur, ut sit
a se invicem inseparabilis. non sunt. inquam. hoc dicitur, nam
licet dicitur facultates eorum rei illius, sed proprietas in-
separabilis rei, quod ab ipsa et a se invicem et inseparabilis, potest
ab ipsa quidem et a se invicem separabilis. potest, sed cum ipsa, quod
inter se habet in se, et in facultate rei, nam rei distincta,
nec videtur, quomodo supposita explicatio quorum non potest efficiatur,
impugnare potest, cum ad sumum potest dicitur, me male fuisse loqui
non a male sentire.

108

Contra est ratio; quia si quis vellet audere in verbis, potest simi-
lari dicitur, potest dicitur, et dicitur et dicitur. Potest in se a se
invisibile separabilis, et actu separabilis, in se distinguantur, inter se
sunt dicitur, ita ut una de altera potest simpliciter negari, sed
potest in se, dicitur, dicitur, cum ipsa separabilis, in se realia, potest
dicitur, et quod potest dicitur. non sunt realia sed in se realia, illius
et separabilis dicitur in illa, quod inter se dicitur inter dicitur et
dicitur, et potest dicitur in illa, quod supra dicitur dicitur,
dicitur, et non rei, dicitur, inter se, dicitur, et
dicitur, sed hoc quod dicitur alium, quod dicitur in verbis,
et arguitur potest non solvere.

109

Contra est ratio; dicitur ex natura rei facultas a se distincta
realis: quod non potest dari inter facultates eorum rei. ante quod

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

Niss. Dicunt a parte essentiali, quia gradus metaph. quorundam Petri n
 est accidentis, ita ut Petrus populeus sine illis dicitur qualitas
 de gradu p. n. est, sed quorundam p. et essentialiter ita nimirum
 ut Petrus negat dicitur sine illis dicitur, qualitas p. n.
 p. n. ad ratione p. n.
 Dicunt r. d. eundem individuum quod
 individuum sed eundem individuum. sicut enim certum est, Petrus
 distingui a Paulus, ita etiam certum est, gradus metaphysicos
 Petri distingui realiter a gradibus metaphysicis Pauli. dicitur
 Niss. ordinem quendam superiorum et inferiorum habentia, quia
 unum p. n. est, p. n. ad latius patet, et plures p. n. existit, quia
 hoc p. n. hoc, et hinc operant, gradus, quia p. n. hoc p. n. hoc
 quasi ascendimus, et descendimus. gradus metaphysici vocantur
 idcirco, quia proprie pertinent ad metaphysicam, et quia iuxta
 comradum habentia n. dicitur physice sed metaphysice p. n.
 Petri dicimus, veritas itaque quod dicitur hoc p. n. hoc
 an et quomodo gradus metaphysici, et p. n. adhibet et radicitus
 eundem Petri inter se distinguantur.

An inter
 Gradus metaphysicos eundem individui
 existit distinctio realis.

Niss. Dico: gradus metaphysici eiusdem individui n. dist. a se invicem
 p. n. reter ito communitate.

Niss. Petrus, imo negative n. habemus sufficientem fundamentalem
 distinctionem, ut p. n. ex solutione obtinend. p. n. dicitur.
 Petrus r. d. positive gradus metaphysici p. n. de se invicem affe-
 rables in tractu: q. n. distinguuntur realiter, p. n. p. n. p. n.
 ex eo: quia veritas et affirmabilitas in rebus n. p. n. p. n.
 aut: p. n. vero p. n. p. n. Petrus h. n. vivens substantia
 si enim ipse p. n. n. p. n. vero, deberent vero de eundem gradibus

Petrus...
 gradus...
 individuum...
 distinctio...
 realis...
 Petrus...
 gradus...
 individuum...
 distinctio...
 realis...

119

Actus 2do post motu hinc datus realitas eius, est in datus
 has: aut quoniam 2do membro patet quod in datus post
 motu ga radis: qd datus realitas (et quid completa; quia
 ad est completa principium rationandi.
 R. 2da act: quodam; in membro datus realitas completa, quo
 fuit gradus meth: na: incompleta seu pars illius realitatis
 fuit gradus meth: con: aut et ae: realitas qd fuit gradus meth:
 hinc e' oppositum ex corpore ad et unice qd oppositum fuit ma:
 et datus ad equale.

N. 120

Actus 2do: salte aalitas B. E. et realitas B. E. separabile,
 qd salte alij gradus meth: rater diff:
 R. a diff: con: qd alij gradus meth: eundem individuum
 rater diff: aut: diversum individuum con: nobis sermo est
 de gradibus meth: eundem individuum.

121

Actus 4do: illa diff: rater, inter quo datus pro de realis, et
 inter gradus meth: datus ordi realis: qd est in datus, ino inter
 gradus meth: unus propositio, ad alterum et a prior alterum
 R. I: aalitas realitas e' prior, quia bene possum inferre: datus
 reale qd est qd na: hinc
 et alij patet quod alter, R. I: gradus rater, et superior et
 alij superior quod datus reale.
 R. con: ill: n' alij, ad ino, alij diff: aut: propositio, unq
 gradus ad alterum et a prior propositio, et prioritate rater, n
 con: n' alij, et n' con: hoc a propositio, et prioritas
 rater, sed a' subsistendi con: qd fuit in hoc, qd, quando
 habeo quod, ino datus B. E. ubi n' reale, hoc ipse
 possum et ino datus, ubi n' reale, sed fuit impossibile ut
 alij sit reale seu datus, dependentem a' rater
 quia sit aal, n' a quicquid: qd rater, habeo quod, qd
 datus B. E. ubi n' reale, hoc ipse possum illud datus

Actus 1o
 Actus 2do
 Actus 3do
 Actus 4do
 Actus 5do
 Actus 6do
 Actus 7do
 Actus 8do
 Actus 9do
 Actus 10do
 Actus 11do
 Actus 12do
 Actus 13do
 Actus 14do
 Actus 15do
 Actus 16do
 Actus 17do
 Actus 18do
 Actus 19do
 Actus 20do
 Actus 21do
 Actus 22do
 Actus 23do
 Actus 24do
 Actus 25do
 Actus 26do
 Actus 27do
 Actus 28do
 Actus 29do
 Actus 30do
 Actus 31do
 Actus 32do
 Actus 33do
 Actus 34do
 Actus 35do
 Actus 36do
 Actus 37do
 Actus 38do
 Actus 39do
 Actus 40do
 Actus 41do
 Actus 42do
 Actus 43do
 Actus 44do
 Actus 45do
 Actus 46do
 Actus 47do
 Actus 48do
 Actus 49do
 Actus 50do

simplicitati dei, sed ideo quia Deum non videtur sub
ullo predicamento, sed magis est supra de generis: quod est
ad compositionem speciei.

124

Dicitur ergo: si compositio hoc in se est compositio rationis
sequeret, quod illud compositio speciei ex generis, et
differentia et falsis dicitur a simplicibus generis, utrumque
est absurdum: quod est.

Et non est: non componere speciem ex genere et differentia est nihil
aliud, quam eandem rem. Et sic: quia generis et unum quodlibet
in ordine ad eandem essentiam, in ordine adque quodlibet
quod duas quodlibet differentias, et quod quodlibet quodlibet in
ordine ad illud, quodlibet in ordine ad quodlibet, quod
falsus ratio: per alios vero quodlibet in ordine ad quodlibet, quod
habet eandem in ordine, et sic dicitur genus nomen ad e.
et in his oribus magis aliquid falsis dicitur aliter, magis aliquid
fingit.

125

De his: quodlibet, magis: sunt diversas rationes: quod dicitur inter
se dicitur: aliter, et dicitur, quod sit principium sciendi:
radialis vis quod sit principium rationandi.

Ad ista autem: quodlibet, magis: sunt diversas rationes, oblique
in autem: formales, subdistinguitur: sunt diversas rationes, formales
adquatas non a, inadquatas a, et non: Ratio obliqua in-
ta dicitur in secundis, et dicitur, in a, et dicitur, in a,
quod, et dicitur: unde dicitur, si aliqua habeant diversas ra-
tiones obliquas, haberent etiam diversas operationes, quod dicitur
relat inter se, distinguere, dicitur a, formales in oratio
explicans ad hanc licet quod aliqua habeant diversas
rationes formales inadquatas non dicitur, quod dicitur inter se
distinguantur, cum eandem res possit, et diversas rationes
dicitur in modo repropari: Ratio a, hoc principium sciendi
est Ratio formalis inadquata respectu actualis in ratione et
principium rationandi est dicitur in inadquata respectu
radialis in ratione, cum est actualis et radialis relat accepta
sit principium sciendi simul et rationandi.

2

Dico: definitio qua dicitur homo est animal rationale est definitio ad qualem hominem, licet si exprimat, formaliter respicitur ad rationem, sed non est animal rationale, quod est definitio: talis est principium sciendi, et talis definitio ad qualem a alio, etiam si exprimat, formaliter ipse rationale, sed non est animal rationale.

Resp: n. cor. et part. d. paritas est, quia per illa quae qua connotatio ad rationale, non sufficienter differunt ab omni non sensu, licet formaliter non quoad respicitur. quia vero per illa quae quod, quae quoad principium sciendi ad alios, non sufficienter differunt ab omni non sensu, licet formaliter non, cum multa sint principia sciendi, quia sunt ad alios, non.

Q. 7mo et proximo: ad aliam Petri est similis ad aliam Leonis, rationalitatis Petri est similis ad aliam Leonis, quod aliter diffiniuntur, aut quoad quod non sunt quoad rationem, et non quoad se rationem Petri est similis ad aliam Leonis, tunc etiam Leo possit rationari simpliciter, quod est.

Resp: ad aliam Petri est similis ad aliam Leonis, simile aliquale et imperfecta est, aut quoad hoc membra et diffiniuntur, etiam ostendit, rationale Petri non est simile ad aliam Leonis, simile ad qualem omnino et perfectum est, aut simile aliquale, in quo est imperfecta, aut etiam quoad. Sed ad aliam, quod rationale Petri non est simile ad aliam Leonis, in hoc, quod utrumque possit rationari, diffinitio possit diffinere seu rationari, ad aliam, non Leonis, non possit rationari, quod est simile in inaequale et imperfecta.

Dico 7mo: quia nos quoad quod non diffinitur: ipse ad aliam Petri est similis Leonis ad qualem, cor. Petri si quod quod non diffinitur, tunc ad aliam Petri est similis Leonis, tunc etiam Leo possit rationari, quod est simile ad qualem omnino et perfectum est, aut simile aliquale, in quo est imperfecta, aut etiam quoad. Sed ad aliam, quod rationale Petri non est simile ad aliam Leonis, in hoc, quod utrumque possit rationari, diffinitio possit diffinere seu rationari, ad aliam, non Leonis, non possit rationari, quod est simile in inaequale et imperfecta.

127

128

R: con: aut n: con: et pariter. Diffinitio est, quia si unum est
 in altero. Sed in quibuslibet partibus, quae singula partes unius
 sunt: id est in singulis partibus alterius; unde etiam res partes
 unius sunt, sed non sunt in altero. Quia ad si unum est
 similia alteri, id est in parte seu gradu inest. et regit, ad unum
 protul, unig sit ad quatuor similia alteri, propter simi-
 lita prota unig et in inady: similia singulis partibus alterius, sed
 in parte unum et in inady: similia

102

Dices eto: n: est unum et inady: id est in altero, nisi dicitur in illo ali-
 qua parte, ad quatuor in parte in altera parte. Sed ad quod inady:
 id est: quod etiam n: est unum et inady: similia leoni, nisi dicitur
 in leone aliquid parte, cum quod ad quatuor sit simile alteri unum:
 quod si hoc est inady: similia leoni, sed alia dicitur ad quatuor:
 similia leoni. Sed hoc non est alia, quia ad quatuor: quod est.
 Et non negat comparationem et similitudinem, diffinitio, quod in partibus in-
 ad quatuor supponit totum aliud, quod partes partes reles diffinitio:
 videtur fieri, etiam alia: similitudo a operantibus in ad quatuor
 n: supponit necesse prota reles diffinitio. Per potius reles
 in parte, et quod unum n: est ad quatuor simile alteri, quia eadem
 similitudo simile illi sit, etiam quomodo aliud reles in
 est in parte.

103

Et hoc est ad quatuor et radicitas tribuunt huius diversitas de:
 nominades: ad quatuor in denominades huius passivum radicitas
 denominades etiam huius inest huius quod est directio denom-
 inades, quod reles inter se diffinitio.
 R: n: aut: in parte reali cum sua diffinitio: quia ad quatuor et radicitas
 huius res, propter quod in diffinitio, aut et radice, passivum et
 inest huius: ad quatuor denominades, ipse n: est plures aut diffinitio a
 parte rei, sed non in, quod in quatuor diversitas a nobis
 sit concipi, diversitas etiam nobis solet exprimi, ita ut tota

Handwritten text in the left margin, partially obscured and difficult to read.

diversitas et pleritas denominationum in eadem sunt, diversa contenta aut quies, et supra eandem res, sed ut ex- nite, et diversa qualitates in ordine ad invicem contenta.

N. 134

Deus: diversa operationes arguunt diversas causas, seu causa, et in hoc tractu, diversa operationes: quod arguunt diversas causas. Q. Diff. M: diversa operationes in diversis hypotheticis arguunt di- versas, hoc est, diversas causas seu causas diversitas M: in eadem hypothetico non est etc. in diff. cont. quod arguunt diversas, hoc est, diversas causas in diversis hypotheticis: causa in eadem hypothetico non est. si est, opus verum debendum in hoc tractu, variis diversis causas et causas, quod dicitur, diversa illationes, Volitiones, et sensationes, quod nemo admisit.

N. 135

Q. 9: aalitas est propter generium hois: radicalis est a pro- prium generium sed differetiale. Sed aalitas est effectibilis: a radicalis, radicalis non est effectibilis a se ipso. Q. 10: aalitas est determinabilis a radicalis ad certam speciem? R. hois: radicalis est determinabilis ad certam speciem: quod de radicali et radicalitate verificantur, propter quod. Quare, sim. diff. cont. dicitur, quod hoies vero sit in sensu reali, non autem in sensu formali, c. aut. et n. cont. sensus a formalis dicitur, hoc dicitur in ordine ad sensationes, propter quod dicitur, talis non recipitur, quoniam sed clara et perfecta, nec in ordine ad hoc effectus operationes, quod si recipiatur, in ordine ad rationem, propter quod dicitur, radicalis.

N. 136

Q. 10: radicalis est propter essentialis hois, respicitur in essentialis hois; cum est propter essentialis non est. Illud vero: radicalis est causa respicitur, et est prior respicitur, quia si quis vult, ostendere respicitur hois, radicalis dicitur, ostendere respicitur a priori est, cum est, id est, in ho est respicitur, quia est radicalis et a viciis. R. item non autem: in sensu reali; quia illud ipsum compositum

ex corpore an al ueritate qd e ratiua, seu principiu rationandi
 in Cetero raler e alia ratiuitas seu potestate uideat. ad hoc
 qd sensu reali ratiuitas n miry e do apertis Petri quod ratiua
 uerit. In ratiuitas n ee do extensa meth: hoi in sensu foali
 quateny hie, qd d finitay n' s'blet desiniri in ordine ad ratiua, pro-
 pter qud dicit ratiuitas, sed em in ordine ad passiones, et rati-
 uoitatey propter quas dicit, aal ratiua. ad ratiua n' otida:
 in sensu reali, ratiua ad ratiua diff: ralis dicit, d' ratiua rati-
 uitate a priori prioritate finit dicit aal ratiua, et qd ad ratiua
 ratiua ant: prioritate aliqua p' illud foali, quateny p' d' ratiua
 q' ratiua q' ratiua hoi, ratiua illud q' ratiua in ordine ad ratiua, et
 q' ratiua in ordine ad ratiua, q' ratiua, et ratiua, et admirat e: q:
 et propter hanc ratiua ratiua in sensu foali, ratiua, et ratiua
 ratiua ratiua ratiua ratiua, quia ratiua, ratiua ratiua
 ratiua ratiua, et q' ratiua ratiua, q' ratiua in sensu foali
 ratiua ratiua ratiua ratiua hie e ratiua, quia a ratiua.

ARTICULUS 3us. An
 inter gradus metaphisicos eiusdem
 individui detz distio virtualis seu
 Thomistica. Vex naa rei foalis seu
 Scotistica.

Facile e' dicere hanc quod qd n'is, qd ratiua dicitur, cum N 197
 em probaverim distio Thomistica et Scotistica in creatis uni-
 uersis multiplicare, neutra quod ratiua ratiua inter gradus meth:
 eiusdem individui e. g. inter ratiua et ratiua Petri.
 Dico ratiua ino inter gradus meth: eiusdem individui n' d' ratiua N: 198
 virtualis intrinseca.
 ratiua ino ratiua nullo e' ratiua, ratiua aal ratiua huius
 ratiua: qd in ratiua ratiua qd ratiua: ratiua ratiua
 in creatis distio virt: int: aal ratiua e' ratiua qd ratiua

- precedentis, quod videt: quod non datus inter gradus metaphisicos eiusdem individui.
- N: 339 Dico ergo: inter gradus metaphisicos eiusdem individui non datus diffinitio virtualis existit: seu propositiones affirmatives. potest iterum negare, vel procedente. potest etiam positive quia hoc quibus diffinitio universalis implicat in creatis, ut per articulo ubi questionis procedentis.
- N: 340 Dico etiam inter gradus metaphisicos eiusdem individui non datus diffinitio ex parte rationis formalis. potest imò negative; quia nullus est, actus aut finis huius diffinitio. potest etiam positive in arguendo, quod articulo, quod questionis procedentis, probatur implicatio huius diffinitio in creatis.
- N: 341 Objectiones, quae solent ad adversarios afferri extra primam conclusionem, soluta sunt partim de diffinitio arti et partim de questionis, partim de etiam arti procedentis. Quae extra verat quod obijciuntur soluta sunt articulo ubi questionis procedentis partim de etiam articulo procedentis.

ARS VI TUD.

Quaerit qualis distinctio datur inter gradus metaphisicos eiusdem individui.

S: I. M. U. S.

Nostra Sententia.

- N: 342. Dico imò Gradus metaphisicos eiusdem individui distinctio diffinitio rationis. Illa diffinitio diffinitio rationis seu formaliter, quae referat ad res, substantiam et divinis conceptibus, per quos res cognoscitur, tunc in ordine ad passiones, tunc in ordine ad rationales. quod est. Colligitur, per questionem procedentem art ubi ubi dicitur de diffinitio formaliter et del alio, quod multipliciter et diversimode dicitur quod est in: ut patet ab experientia.
- N: 343. Dico etiam gradus metaphisicos eiusdem individui distinctio diffinitio rationis

supra dicitur, itaque denominabitur formaliter dicitur n' quidam modo
formae alicuius intrinsece per se motu extrinsece formae denomi-
nantis.

N: 146 *Obij. res: actus specificant, ab obij. qd si de gradibz math. p.
appunt dari diversa quæstiones, et id est qd gradus arithmetici
diversi: qd sequitur ill. dicitur, inter alia dicitur, quod in ratione
R. dicitur ant. actus specificant, ab obij. p'is temper n: ant. ob
obij. v' a modo quæstioni id obij. s: ant. ob n: cor. probat.
ius a, qd motus quæstioni eundem h'nd qd p'it ee diversus et
multiflex in ordine ad diversa quæstiones.*

N: 147 *Obij. dicitur: aditus magis diff. u' realitate, quod ab adit. qd
aditus et adit. dicitur diff. rationis debent aditus, et h'nd
diff. diff. realitate.
R. dicitur ant. negdo cor. quia inter ipse diff. rationis
p'uaa ee major, quod altera, major am e' diff. ratio
rationis, qualis dicitur, inter aditus, et realitate, quam
diff. ratio rationis, qualis dicitur, in aditus et adit.*

N: 148 *Obij. qd. si gradus math. p. q. aditus et realitate, diff.
diff. ratio rationis, tunc vero; quia possumus conosci in
ordine ad diversa constat: In hoc ratio nulla e: qd est m.
p'is. si hoc ratio aliquo probet huc sequeret, quod
aditus potentia videndi et audiendi, inter ipse diff. rationis
diff. ratio rationis, quia etia possumus quæsi in or-
dine ad diversa constat, sequela e' falsa qd est.
R. n. in eius quæstione n. ill. ad huc qd h'nd p'is quæ
ad ee membrum et dicitur, illa qd dicitur, et h'nd p'is
arguere diff. ratio rationis, qd facit, ut talia
constat, dicitur reperiri possint in diversis entibus, quod
constat n' p'is m'is, et v'is h'nd, et p'is v'is.*

*Primo p'is
videndi m'is
audienti h'nd*

*Dandi et potentia audiendi
N: 149 *Quid gradus ab altero: qd n' p'is dari p'is p'is**

*Obij. dicitur
aditus et adit.
diff. ratio
rationis
p'is
audienti h'nd
p'is v'is
p'is v'is*

ant: p[ro]p[ri]e talis, quib[us] n[on] exprimit[ur] ob[ject]u[m] p[ro]p[ri]e, in se, quia exprimit[ur]
 eret h[ab]it[us] g[ra]d[u]m s[ed] s[er]vatum ab altero: q[uo]d est. P: n: ant:
 in eius p[ro]p[ri]e n[on] i[n]t[er]d[ic]t[ur] ant: v[er]o d[ic]t[ur] n[on] exprimit[ur] illud ad[ec]quati
 p[ro]p[ri]e se i[n] i, hoc e[st] n[on] repr[es]entaret illud in ordine ad via[m] constan-
 ta con: ant: n[on] exprimit[ur] illud in ad[ec]quale p[ro]p[ri]e i[n] se hoc
 exprimeret d[ic]t[ur] aliquid in ob[ject]o, quod ra[ti]o i[n] i[n] d[ic]t[ur] n: ant: ad
 ult[er]i[us] r[ati]o ad[ec]quale d[ic]t[ur] i[n]t[er]d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]o. exprimeret unu[m] q[uo]d r[ati]o
 ut s[er]vatum ab altero p[ro]p[ri]e hoc e[st] i[n]t[er]d[ic]t[ur] et d[ic]t[ur] q[uo]d
 n[on] d[ic]t[ur] alter n: ant: exprimeret unu[m] s[er]vatum ab altero p[ro]p[ri]e
 hoc e[st] n[on] exprimeret s[er]vatum ab altero s[ed] ab[er]raret comedo.

N: 150

Quis: quib[us] p[ro]p[ri]e habere se respectu ob[ject]i, sicut imago aliquid
 respectu PETI q[uo]d i[n] unu[m] oculo habet sicut oculo PETI
 in reliquis a p[ro]p[ri]e omnia differt, sed talis imago a p[ro]p[ri]e
 differt PETI: q[uo]d est quib[us] p[ro]p[ri]e ob[ject]o. M: p[ro]p[ri]e, quia sicut
 talis imago i[n] repr[es]entaret unu[m] parte[m] PETI, ita h[ab]it[us] quib[us]
 p[ro]p[ri]e i[n] unu[m] p[ro]p[ri]e in ob[ject]o.
 P: n: M: Disparitas, quia imago illa p[ro]p[ri]e affertur PETI
 plura, q[uo]d in illo re[sp]e[ct]u n[on] d[ic]t[ur] quib[us] v[er]o s[er]vatum p[ro]p[ri]e
 nihil affertur ob[ject]o, q[uo]d re[sp]e[ct]u i[n] d[ic]t[ur] in ob[ject]o s[ed] i[n] d[ic]t[ur] n[on]
 exprimit s[er]vatum, et n[on] totu[m] s[er]vatum sub di[sc]r[im]ine.

DISPUTATIO scia.

De Universalibus

Cum alio scia versent[ur] circa universalia, tota autem
 sit in p[ro]p[ri]e illarum, hoc equu[m] e[st], ut in hac disputati[one] agamus
 de universalibus, p[ro]p[ri]e i[n] ista universalium motiva p[ro]p[ri]e
 sit ad intelligenda p[ro]p[ri]e, de ob[ject]o p[ro]p[ri]e. Sicut a
 libro p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur] a p[ro]p[ri]e organu[m] s[er]vatum ob[ject]o, comedo,
 p[ro]p[ri]e i[n] ob[ject]o, hoc e[st] introductio Porphyrii i[n] i[n]t[er]d[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e